

УПРАВЛЯВАЩО ДРУЖЕСТВО
"СЕЛЕКТ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ" ЕАД

ВЪТРЕШНИ ПРАВИЛА
ЗА КОНТРОЛ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ ИЗПИРАНЕТО НА ПАРИ И
ФИНАНСИРАНЕТО НА ТЕРОРИЗМА

ГЛАВА ПЪРВА
ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ И ОСНОВНИ ПОНЯТИЯ

Чл. 1. (1) Настоящите Вътрешни правила (Правилата) уреждат мерките срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма, организацията и контрола по тяхното прилагане в дейността на „Селект Асет Мениджмънт“ ЕАД (Дружеството), в качеството му на задължено лице по чл. 4, т. 10 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП).

(2) Настоящите правила се приемат на основание чл. 101, ал. 1 и 2 от ЗМИП, както и чл. 9, ал. 8 от Закона за мерките срещу финансиране на тероризма (ЗМФТ).

(3) С настоящите Вътрешни правила се установяват условията и редът за събиране, обработване, съхраняване и разкриване на информацията, свързана с дейността по контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма, определят се ясни критерии за разпознаване на съмнителни операции, сделки или клиенти, реда за обучаване на служителите и използването на техническите средства за предотвратяване и разкриване изпирането на пари, системата за вътрешен контрол, вътрешната система за оценка на риска и определяне на рисковия профил на клиентите, регламентират се действията и отговорностите на Дружеството и на неговите служители спрямо клиентите и сделките, свързани с тяхното обслужване, както други условия, съобразно изискванията на чл. 101, ал. 2, т. 1 – 20 от ЗМИП.

(4) При изготвянето на вътрешните си правила по чл. 101 от ЗМИП, Дружеството спазва и насоките на Европейския банков орган, издадени в съответствие с член 8, параграф 3 от Директива (ЕС) 2015/849, за които Комисията за финансов надзор е взела решение за прилагането им.

Чл. 2. Целта на настоящите Правила е превенция на използването на Дружеството за целите на изпирането на пари и/или финансирането на тероризма, уреждането на мерките за превенция и контролът по тяхното изпълнение в Дружеството.

Чл. 3. (1) Спазването на настоящите Правила и приложението на мерките за предотвратяване изпирането на пари и/или финансирането на тероризма е задължително за всички служители на Дружеството.

(2) При прилагането на настоящите Правила от Дружеството и неговите служители или лица, работещи по договор, винаги се спазва принципа на пропорционалност. Този принцип е уреден подробно в Насоки относно рисковите фактори, свързани с ИП/ФТ на Европейския банков орган (ЕВА/GL/2021/02). Действията, които дружеството предприема за идентифициране и оценка на риска от ИП/ФТ в рамките на своята дейност, трябва да бъдат пропорционални на естеството и размера на конкретното дружество. Малките дружества, които не предлагат сложни продукти или услуги и които имат ограничена или

изцяло местна (българска) експозиция, може да не се нуждаят от сложна или усъвършенствана оценка на риска.

Чл. 4. (1) В дейността си по превенция на изпирането на пари Дружеството приема, че „изпирането на пари“ е процес, условно обособен в три фази:

1. „Влагане“ или „Пласмент“ (“Placement”) – Реализация на първоначално влагане във финансовата система или на първоначална трансформация на придобитото чрез или по повод на престъпление имущество с цел да се затрудни неговата идентификация;

2. „Разслояване“ (“Layering”) – Осъществяване на многоходови, обикновено трансгранични финансови и други икономически операции и други транзакции с активи, чрез които значително се затруднява установяването на престъпния му характер;

3. „Интегриране“ (“Integration”) – Процесът се финализира, като имуществото/активите се интегрират или инвестират в легалната икономика.

(2) В дейността си по превенция на финансирането на тероризма Дружеството приема, че „финансирането на тероризма“ е процес, протичащ по следния начин:

1. Набавяне на средства. За финансирането на тероризма се използват средства от различни източници – законни (спонсорство, благотворителност, легален бизнес, собствено финансиране, вкл. продажба на собствено движимо и недвижимо имущество и др.) или незаконни (средства, придобити от престъпна дейност, вкл. дейности на терористични организации).

2. Трансфер. След набавянето им, средствата се трансферират чрез използване на различни методи:

- законни – банки, финансови институции, парични преводи и др.

- незаконни или „полузаконни“ – нерегламентирани системи за прехвърляне на парични средства от типа „хавала“, куриери, използване на лесно прехвърлими инструменти като криптовалути и др.

3. Краен потребител. Трансферирането на средствата цели достигането им до крайния им потребител – терористична организация, ударна група, логистична група, „спяща клетка“ от едно или повече лица, или индивидуален терорист.

Чл. 5. (1) „Изпиране на пари“ по смисъла на ЗМИП, когато е извършено умишлено, е:

1. преобразуването или прехвърлянето на имущество, със знанието, че това имущество е придобито от престъпна дейност или от акт на участие в такава дейност, за да бъде укрит или прикрит незаконният произход на имуществото или за да се подпомогне лице, което участва в извършването на такова действие с цел да се избегнат правните последици от деянието на това лице;

2. укриването или прикриването на естеството, източника, местонахождението, разположението, движението, правата по отношение на или собствеността върху имущество, със знанието, че това имущество е придобито от престъпна дейност или от акт на участие в такава дейност;

3. придобиването, владението, държането или използването на имущество със знание към момента на получаването, че е придобито от престъпна дейност или от акт на участие в такава дейност;

4. участието в което и да е от действията по т. 1 - 3, сдружаването с цел извършване на такова действие, опитът за извършване на такова действие, както и подпомагането, подбуждането, улесняването или даването на съвети при извършването на такова действие или неговото прикриване.

(2) Изпиране на пари е налице и когато дейността, от която е придобито имуществото по ал. 1 е извършена в друга държава членка, или в трета държава и не попада под юрисдикцията на Република България.

Чл. 6. „Финансиране на тероризъм“ по смисъла на тези правила и в съответствие със ЗМФТ е прякото или косвеното, незаконното и умишленото предоставяне и/или събиране на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, и/или предоставяне на финансови услуги с намерение те да бъдат използвани или със съзнанието, че ще бъдат използвани изцяло или частично за извършване на тероризъм, финансиране на тероризъм, набиране или обучаване на отделни лица или групи от хора с цел извършване на тероризъм, излизане или влизане през границата на страната, както и незаконно пребиваване в нея с цел участие в тероризъм, образуване, ръководене или членуване в организирана престъпна група, която си поставя за цел да извършва тероризъм или финансиране на тероризъм, приготвяне към извършване на тероризъм, кражба с цел набавяне на средства за извършване на тероризъм, подправка на официален документ с цел улесняване извършване на тероризъм, явно подбуждане към извършване на тероризъм или закана за извършване на тероризъм по смисъла на Наказателния кодекс.

Чл. 7. (1) Мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари съгласно ЗМИП и настоящите Правила са:

1. комплексна проверка на клиентите;
2. събиране и изготвяне на документи и друга информация при условията и по реда на ЗМИП и настоящите правила;
3. съхраняване на събраните и изготвените за целите на ЗМИП и настоящите правила документи, данни и информация;
4. оценка на риска от изпиране на пари;
5. разкриване на информация относно съмнителни операции, сделки и клиенти;
6. разкриване на друга информация за целите на ЗМИП.

(2) Мерките срещу финансирането на тероризма съгласно ЗМФТ и настоящите Правила са:

1. блокиране на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси;
2. забрана за предоставяне на финансови услуги, финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси.

(3) Ако Дружеството, изпълни мярка по ал. 2, незабавно уведомява за това министъра на вътрешните работи, министъра на финансите, председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" и Комисията за противодействие на корупцията. Блокирането по ал. 2 има действие на заповед или възбрана.

ГЛАВА ВТОРА

КРИТЕРИИ ЗА РАЗПОЗНАВАНЕ НА СЪМНИТЕЛНИ ОПЕРАЦИИ ИЛИ СДЕЛКИ И КЛИЕНТИ, СВЪРЗАНИ С ВЪЗМОЖНО ИЗПИРАНЕ НА ПАРИ ИЛИ ФИНАНСИРАНЕ НА ТЕРОРИЗЪМ

Раздел I

Критерии за разпознаване на съмнителните операции и сделки

Чл. 8. Критерии за разпознаване на съмнителни операции и сделки в дейността на Дружеството са:

1. Сделки и операции, при които Дружеството получава плащания, при условия, срокове и тежести, които противоречат на закона и морала;
2. Опити паралелно със сделката или по време на преговорите да се установяват нерегламентирани контакти със служители на Дружеството на различни нива, с цел неспазване на установените законови изисквания и настоящите правила за противодействие на изпирането на пари/финансирането на тероризма;

3. Сделки, при които липсва обективна правна връзка между действителния приобретател на дялове на КИС и Дружеството;
4. Сделки, при които инвеститорът (клиент) иска действителния договор да се прикрие през друг вид договор;
5. Сделки или операции, при които се изисква от Дружеството да действа извън своя предмет на дейност или ръководни принципи;
6. Непредставяне в срок на документи във връзка с плащане по сделка при операция;
7. По конкретна операция или сделка не се представят документи, доказващи представителна власт;
8. Представяне на документи, съдържащи противоречия или явни нередовности;
9. Изискване да се извършат операции или сделки без явна икономическа логика и причини за тях или извършвани по необичайни схеми (например: липса на връзки между страни, наличие на множество посредници, междинни звена и одобрения; верижни комисионни и др.)
10. Често внасяне на неочаквано големи суми за покупка на дялове на КИС или покупка чрез плащане в брой при свързани операции, но които надхвърлят 5000 евро;
11. Операция или сделка с физически или юридически лица без активна икономическа дейност в страната;
12. Сделка, при която единствения демонстриран интерес от клиента/инвеститора е бързото приключване на сделката, без оглед на размера на комисионни или понесени загуби;
13. Сделка, при която клиентът настоява и плаща парите в брой, независимо, че съгласно сключения договор плащанията са по банков път;
14. Операция или сделка чрез посредник или посредници в полза на свързани лица;
15. Искане за сключване на договор и покупка на дялове на КИС, когато стойността на дължимите плащания е неприсъща за финансовото състояние на клиента;
16. Искане за услуги (например по управление на портфейл), когато стойността на предоставените парични средства или вида на имуществото са явно несъвместими/несъотносими спрямо основната дейност на клиента (нейния размер и вид);
17. При подаване от отделен клиент на множество поръчки за покупка/обратно изкупуване на акции/дялове, всяка от които е за малки суми, внасяни в брой на гише, и/или предоставяне на парични средства в брой на малки части по договор за управление, когато общата стойност е значителна;
18. При внасяне в брой на каса в рамките на 1 (един) месец на необичайно голяма сума от клиент, чиято дейност нормално се осъществява по сметка;
19. При закупуване на голям пакет акции/дялове и/или предоставяне на големи суми пари за управление от клиент, когато вляганите средства очевидно не съответстват на финансовото му състояние;
20. При неколккратно закупуване и предлагане за обратно изкупуване на акции/дялове или еднократното извършване на тези две операции с голям пакет акции в сравнително кратък период от време, напр. 3 (три месеца), и без икономическа обосновка;
21. При влягане на големи суми за закупуване на акции/дялове от клиент – юридическо лице и/или предоставяне за управление на големи суми пари, несъответстващи на оборота му и последващо предлагане на акциите за обратно изкупуване и прехвърляне на получената цена по задгранична сметка;
22. При извършване на други действия при подаването на поръчки за покупка и/или обратно изкупуване на акции/дялове в дружеството, при обстоятелства, преценени като необичайни от отговорния служител на дружеството;
23. При получаване на клиентски пари по сметка от клиента и непосредствено след това изтеглянето им в брой;
24. При постъпване на големи суми по клиентската сметка на клиент - юридическо лице, не съответстваща на оборота му и последващото им прехвърляне по задгранична сметка;

25. Предоставяните средства за управление или средствата, внесени с оглед изпълнение на поръчки за покупка на акции/дялове са първоначално в минимален размер, а впоследствие се внасят допълнително големи суми, последвани от чести тегления/многократно подаване на поръчки за обратно изкупуване на акции/дялове, при които клиентът желае дължимите суми да му бъдат изплатени в брой;

26. Предоставяните средства за управление от новоучредени юридически лица са в големи размери, които явно не съответстват на възможностите на новоучреденото юридическо лице или на неговите учредители;

27. Внасят се средства по договор за управление или на средства с оглед изпълнение на поръчки за покупка на акции/дялове от клиент – юридическо лице, свързан според официални, публично достъпни списъци, с дейността на асоциация или фондация, чийто цели се доближават до исканията или претенциите на терористична организация.

28. Внасят се в брой средства по договор за управление или с оглед изпълнение на поръчки за покупка на акции/дялове или се теглят средства/подават се поръчки за обратно изкупуване на акции/дялове, при които клиентът желае сумите да му бъдат изплатени в брой на каса, без да изтъква основателна причина за това и независимо, че дейността на клиента обикновено се осъществява чрез банкови преводи;

29. Теглят се суми, предоставени по договор за управление или се подават поръчки за обратно изкупуване на акции/дялове, като клиентът изразява желание парите да му бъдат преведени на няколко части с оглед раздробяване на суми;

30. Преводите/операциите не са икономически оправдани, имайки предвид естеството на притежателя на сметката или неговата професия. Например дадено физическо лице или дружество използва услуги или продукти, които не са свързани с предмета на дейност или не може да бъде установена връзка с оперативните нужди за съответната законна дейност.

(2) **За съмнителен произход на средствата или източник на имуществено състояние**, посочени при сключване на договори, се считат средства от офшорни зони и страни – убежища на банкова тайна, или такива, които не прилагат правилата на Financial Action Task Force (FATF) в областта на изпирането на пари и/или финансирането на тероризма и страни, определени в Делегиран Регламент (ЕС) 1675/2016 (с последващи изменения и допълнения), както и други източници на средствата, за които се знае или обосновано може да се предположи, че са довели до генериране на парични средства от престъпления.

Раздел II

Критерии за разпознаване на съмнителни клиенти, наличие на средства с престъпен произход

Чл. 9. (1) Критерии за разпознаване на съмнителни клиенти на Дружеството въз основа на поведението на клиента са:

1. Клиентът не предоставя достатъчно информация за сделката или в предоставената информация и документи се съдържат явни несъответствия.

2. Нежелание от страна на клиенти да дават информация или исканите от служителите на Дружеството документи при сключване на договори пораждат съмнение относно тяхната автентичност.

3. Представители или пълномощници на физически или юридически лица представят документи за самоличност и представителна власт, чиято автентичност поражда съмнения.

4. Клиентът отказва да предостави документи за своята идентификация или измисля всякакви предлози, които го оправдават многократно и му позволяват да не се идентифицира.

5. В представените от клиента лични документи липсват основни реквизити, които да го идентифицират напълно.

6. Клиентът представя идентификационни документи, които изглеждат подправени.

7. Клиентът се идентифицира с чуждестранни документи за самоличност, чиято автентичност е трудно да бъде проверена.

8. Подписът в документа за самоличност не съответства на положения от клиента във връзка с операцията или сделката (не е самостоятелен индикатор, изисква потвърждение).

9. Клиентът не представя или се опитва да отложи представянето на определени декларации или удостоверения.

10. Клиентът показва необичайно любопитство към правилата за контрол на клиентските документи, вътрешна организация и работа на Специализираната служба по ЗМИП на Дружеството.

11. Личният или служебният телефонен номер на клиента са прекъснати или такъв номер не съществува.

12. Клиентът осъществява всичките си контакти с дружеството само чрез трето лице, което е упълномощено с всички права за сключване на всякакви видове договори. Особено внимание следва да се обръща в случаите, когато упълномощаването е направено и заверено пред нотариус от трета държава.

13. Клиентът се опитва да се сближи със служителите на дружеството, като предлага пари, подаръци или услуги.

14. Клиентът бърза да обяви, че паричните му средства са „чисти“ и/или има необичайно добри познания за мерките срещу изпиране на пари и финансиране на тероризма.

15. Клиентът е съпровождан и наблюдаван или операциите се извършват в присъствието на трети лица, което може да породи основателни съмнения за упражняване на натиск или заплаха.

16. Лица, посочващи като собствен адрес адреса на трети лица и/или посочващи за адрес само номер на пощенска кутия;

17. Сключване от отделен клиент на много на брой договори, когато общата стойност е значителна (достига или надхвърля 5 000 Евро за кратък период).

18. Искане за внасяне на необичайно голяма сума на каса от клиент, чиято дейност нормално се осъществява по сметка.

19. Клиенти регистрирани и/или извършващи дейност, или чиито действителни собственици са от държави, посочени от FATF и Европейската Комисия (чрез Регламент) за такива, които не спазват стандартите за противодействие на изпирането на пари/финансиране на тероризма;

20. Лица, за които е обществено известно, че са криминално проявени;

21. Лица, предоставящи препоръки/референции от банки в офшорни зони;

22. Клиенти с явно нежелание да разкрият действителен собственик на юридическо лице или правещи уговорки за самоличността на заявления за действителен собственик.

Описаните по-горе хипотези са само индикатори и следва да се възприемат именно като такива, а не като доказано съмнение за изпиране на пари. При проявлението им това се отразява на оценката на риска на клиента, а ако индикаторът е в съвкупност с още един или няколко, тогава следва да се предприеме задълбочен анализ на обстоятелствата около отношенията с клиента и при съмнение за изпиране на пари да се предприемат действията описани в настоящите правила.

(2) Съмнение за финансиране на тероризъм е възможно да възникне при следните хипотези:

1. Хипотезите, дефиниращи съмнителни клиенти и съмнително поведение на клиент, съобразно настоящите Правила;

2. Използване на средства от неправителствени организации, които не съответстват на целите, за които са създадени, особено ако тези НПО са регистрирани в държави от Близкия Изток или в държави с високи нива не терористична активност съгласно публично оповестени данни от ДАНС, ЕК и Държавния департамент на САЩ;

3. Сделките/операциите не са икономически оправдани, имайки предвид професията или стопанската дейност на клиента;

4. Серия от сложни сделки/операции между две или повече лица с цел да се скрие източника и намерението за използването на средствата по сделките/операциите;

5. Сделки/операции, които са непоследователни спрямо активността на клиента;

6. Произход на средствата от дарения от страни със статут на офшорни зони (юрисдикции), или определени като данъчни убежища, както и такива от държави с високи нива на терористична активност, съобразно източниците по т.2 .

(3) Съмнителни клиенти по отношение на финансирането на тероризма са и всички лица, групи, организации, фигуриращи в списъка по чл. 5, ал. 1 от ЗМФТ¹, както и в Консолидиран списък с финансови санкции на ЕС (EU Consolidated Financial Sanctions List) и Консолидиран списък на Съвета за сигурност на ООН (UN Security Council Consolidated List). и спрямо които се прилагат мерките срещу финансирането на тероризма. Клиентите се проверяват в тези списъци и се извършва и проверка в техническа система и/или правно-информационна система. Списъкът на МС по предходното изречение съдържа:

1. лица, срещу които е образувано наказателно производство за тероризъм, финансиране на тероризъм, набиране или обучаване на отделни лица или групи от хора с цел извършване на тероризъм, излизане или влизане през границата на страната, както и незаконно пребиваване в нея с цел участие в тероризъм, образуване, ръководене или членуване в организирана престъпна група, която си поставя за цел да извършва тероризъм или финансиране на тероризъм, приготвяне към извършване на тероризъм, подправка на официален документ с цел улесняване извършване на тероризъм, явно подбуждане към извършване на тероризъм или закана за извършване на тероризъм по смисъла на Наказателния кодекс;

2. лица, за които има достатъчно данни, че осъществяват дейност, свързана с тероризъм или с финансиране на тероризъм;

3. лица, притежавани или контролирани пряко или непряко от лица по т. 1 и 2;

4. лица, действащи от името, за сметка на или по указание на лица по т. 1 и 2;

5. лица, посочени от компетентните органи на друга държава.

(4) За клиенти, за които е установено, че са лица по ал. 3 незабавно се прилагат мерките по чл. 3 от ЗМФТ (чл. 7, ал. 2 и 3 от тези Правила).

(5) Посочените в настоящата глава критерии не бива да се разглеждат изолирано от установените факти, а следва да се проверяват обстоятелствата около тяхното проявление и въз основа на анализ и проучване да се правят съответните изводи. Дружеството прилага принципа на проверка и обсъждане при проява на критерии по настоящата глава.

ГЛАВА ТРЕТА **ИЗВЪРШВАНЕ НА КОМПЛЕКСНА ПРОВЕРКА**

Раздел I

Общи и особени правила за прилагане на мерките комплексна проверка

Чл. 10. (1) Като мярка за превенция на използването му за целите на изпирането на пари Дружеството прилага извършването на комплексна проверка на клиентите си².

(2) Комплексната проверка на клиентите включва:

1. идентифициране на клиенти и проверка на тяхната идентификация въз основа на документи, данни или информация, получени от надеждни и независими източници;

2. идентифициране на действителния собственик и предприемане на подходящи действия за проверка на неговата идентификация по начин, който дава достатъчно

¹ Решение № 265 на МС от 23.04.2003 г. и Решение на Съвета (ОВППС) 2018/475 от 21.03.2018 със списък към него, последно допълнени 30 май 2023 (Приложение към настоящите Правила).

² Относно определението за "клиент" и съдържанието на термина, вижте Допълнителните разпоредби (ДР) към настоящите Правила.

основание на Дружеството да приеме за установен действителния собственик, включително прилагане на подходящи мерки за изясняване на структурата на собственост и контрол на клиента;

3. събиране на информация и оценка на целта и характера на деловите взаимоотношения, които са установени или предстои да бъдат установени с клиента, в предвидените в закона случаи;

4. изясняване на произхода на средствата;

5. текущо наблюдение върху установените делови взаимоотношения, задълбочена проверка и анализ на сделките и операциите, извършвани през цялото времетраене на тези взаимоотношения, за да се установи доколко те съответстват на рисковия профил на клиента и на събраната при прилагане на мерките по т. 1 - 4 информация за клиента и/или за неговата стопанска дейност, както и да поддържат и своевременно да актуализират относимите документи, данни и информация.

Чл. 11. (1) Дружеството прилага мерките за комплексна проверка при:

1. установяване на делови взаимоотношения – сключване на договор за предоставяне на услуги по Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране (ЗДКИСДПКИ);

2. извършване на случайна операция или сключване на случайна сделка на стойност, равна или надвишаваща левовата равностойност на 15 000 евро или тяхната равностойност в друга валута, независимо дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция или сделка, или чрез няколко свързани операции или сделки;

3. извършване на случайна операция или сключване на случайна сделка на стойност, равна или надвишаваща левовата равностойност на 5000 евро или тяхната равностойност в друга валута, когато плащането се извършва в брой, независимо дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция, или чрез няколко свързани операции или сделки.

4. всеки случай на съмнение за изпиране на пари, съмнение за финансиране на тероризъм и/или за наличие на средства с престъпен произход, независимо от стойността на операцията или сделката, рисковия профил на клиента, другите условия за прилагане на мерките за комплексна проверка или други изключения, предвидени в ЗМИП или в правилника за прилагането му;

5. всеки случай на съмнение за верността, актуалността или адекватността на представените идентификационни данни за клиентите и за техните действителни собственици, или когато бъде получена информация за промяна в тях, независимо от стойността на операцията или сделката, рисковия профил на клиента, другите условия за прилагане на мерките за комплексна проверка или други изключения, предвидени в ЗМИП или в правилника за прилагането му.

(2) В случаите, при които поради характера на случайната операция или сделка нейната стойност не може да бъде определена към момента на извършването ѝ, мерките за комплексна проверка на клиента се прилагат не по-късно от момента, в който стойността на операцията или сделката бъде определена, ако тя е равна или надвишаваща:

1. левовата равностойност на 15 000 евро или тяхната равностойност в друга валута, независимо от начина, по който се извършва плащането и дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция или сделка, или чрез няколко свързани операции или сделки;

2. левовата равностойност на 5 000 евро или тяхната равностойност в друга валута, когато плащането се извършва в брой, независимо дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция или сделка, или чрез няколко свързани операции или сделки.

Случаите по настоящата алинея **не изключват** задължението за прилагане на мерките за комплексна проверка на клиента при установяване на делови взаимоотношения.

(3) Мерките за комплексна проверка на клиентите по чл. 10, ал. 2, т. 1 и 2 се прилагат и винаги когато възникне съмнение за верността, актуалността или адекватността на представените идентификационни данни за клиентите и за техните действителни собственици, или когато бъде получена информация за промяна в тях.

Чл. 12. Дружеството прилага мерките за комплексна проверка по настоящите Правила при всеки случай на съмнение за изпиране на пари и/или за наличие на средства с престъпен произход независимо от стойността на операцията или сделката, рисковия профил на клиента, условията за прилагане на мерките за комплексна проверка или други изключения, предвидени в ЗМИП, Правилника за прилагане на ЗМИП (ППЗМИП) или настоящите Правила.

Чл. 13. В случаите, при които Дружеството не може да изпълни изискванията за комплексна проверка по чл. 10, ал. 2, т. 1 – 5, то е длъжно да откаже извършването на операцията или сделката или установяването на делови взаимоотношения, в т.ч. отрикването на сметка за търговия с финансови инструменти.

Чл. 14. В случаите на вече установени делови взаимоотношения, при които Дружеството не може да изпълни изискванията за комплексна проверка по чл. 10, то е длъжно да прекрати тези взаимоотношения.

Чл. 15. (1) В случаите на бенефициери на доверителна собственост, включително тръстове, попечителски фондове и други подобни правни образувания, когато бенефициерите са определени по силата на конкретни характеристики или клас, Дружеството се задължава да събере към момента на встъпване в делови взаимоотношения информацията относно бенефициера, която е необходима, за да се осигури възможността за извършване на идентификация и проверка на идентификацията на бенефициера по времето на или преди извършване на изплащането на доверителната собственост или по времето на или преди бенефициерът да е упражнил придобитите права.

Раздел II

Опростена комплексна проверка

Чл. 16. (1) Дружеството може да прилага в зависимост от оценката на потенциалния риск мерки за опростена комплексна проверка на клиентите си. Преди пристъпването към прилагане на мерки за опростена комплексна проверка при условията и по реда на ЗМИП и настоящите Правила, Дружеството уведомява писмено дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) за:

1. идентифицираните категории клиенти, продукти и услуги с по-нисък риск и
2. намерението да се прилагат мерки за опростена комплексна проверка спрямо тях.

(2) В уведомлението по ал. 1 Дружеството описва и отделните рискови фактори, които са взети предвид, както и основните заключения при определянето на относителната им тежест.

(3) При поискване Дружеството предоставя допълнителна информация на дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС в определения за това от дирекцията срок.

(4) Действията за установяване на наличието на обстоятелствата, обуславящи прилагането на мерки за опростена комплексна проверка по този раздел се документират и събраните данни, документи и информация се съхраняват по реда на Глава дванадесета, Раздел II от настоящите Правила.

(5) За прилагане на мерки за опростена комплексна проверка по реда на този раздел се изисква одобрение от служител на висша ръководна длъжност на Дружеството – Изпълнителния/те директор/и и Прокуриста, или Ръководителя на Специализираната служба по ЗМИП (Приложение № 11).

(6) Опростената комплексна проверка на клиентите изисква прилагането на всички мерки за комплексна проверка при съобразяване на степента и обема на тяхното прилагане с нивото на риск чрез прилагане на една или повече от следните мерки:

1. събиране на необходимите данни за идентификация на клиент – физическо лице, или на представител, пълномощник, действителен собственик или на друго физическо лице, което подлежи на идентифициране във връзка с идентифицирането на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, които данни са събрани и проверени по реда на настоящите Правила и ЗМИП, без да е задължително снемането на копие от документа за самоличност;

2. проверка на идентификацията по време на или след сключване на договор – при наличието на условия за ограничаване на риска;

3. приемане за установен действителния собственик на клиент, който попада в категориите по чл. 18, ал. 1, т. 1, 3 и 4, или който е предприятие, учреждение или юридическо лице, чийто собственик е 100% лице или орган по чл. 18, ал. 1, т. 1, 3 и 4, без да е необходимо да се извършват действията по установяване на действителния собственик на такъв клиент по реда на Глава пета, Раздел I (прилагането на тази мярка не изключва задължението за прилагане на мерките за комплексна проверка по чл. 10, т. 1);

4. приемане за изяснен произхода на средствата на клиента при наличие на достатъчно косвени индикации за произхода на средствата, без да е необходимо попълването на декларация за произход на средствата, а именно:

а) при клиенти, които са кредитни институции (банки) по чл. 18, ал. 1, т. 1 се приема, че произходът на техните средства е от публично привличане на влогове, отпускане на заеми срещу лихва и други присъщи на кредитните институции (банките) дейности, които са нормативно регламентирани, подлежат на строг държавен и общностен контрол посредством съответните местни, чуждестранни и европейски надзорни органи (Българска народна банка, Комисия за финансов надзор, Национална агенция за приходите, еквивалентни органи в съответната държава на произход, както и Европейските надзорни органи по чл. 45, параграф 6 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. и други) и имат достатъчна степен на прозрачност;

б) при клиенти, които са лица по чл. 18, ал. 1, т. 2 се приема, че произходът на техните средства е от съответно извършваните от тях дейности, които не могат да бъдат извършвани съвместно с други дейности и са нормативно регламентирани, подлежат на строг държавен и общностен контрол посредством съответните местни, чуждестранни и европейски надзорни органи (Българска народна банка, Комисия за финансов надзор, Национална агенция за приходите, еквивалентни органи в съответната държава на произход, както и Европейските надзорни органи по чл. 45, параграф 6 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. и други) и имат достатъчна степен на прозрачност;

в) при клиенти, които са държавни и местни органи на Република България по чл. 18, ал. 1, т. 3 се приема, че произходът на техните средства е от данъци, такси, концесии, продажба на имоти – частна държавна или общинска собственост и други, а бюджетирането и дейностите на тези органи, както и разходването на техните средства са нормативно регламентирани, подлежат на строг контрол от страна на държавата и имат достатъчна степен на прозрачност;

г) когато клиентът е институция по ал. 1, т. 4 се приема, че произходът на средствата е от финансиране от бюджета на Европейския съюз и/или друго финансиране, което е строго регламентирано от правото на Европейския съюз, а дейностите, финансирането и разходването на средствата подлежат на строг контрол по силата на европейското законодателство и имат достатъчна степен на прозрачност;

5. съобразяване на честотата на извършване на идентификация и проверката на идентификацията спрямо съществуващи клиенти с нивото на риска, т.е. на по-големи интервали;

6. съобразяване на честотата на текущия мониторинг върху сделките и операциите, извършвани в рамките на деловите отношения с нивото на риска, т.е. на по-големи интервали;

7. установяване на целта и характера на деловите взаимоотношения на база на наличните данни за операциите на клиента и вида на взаимоотношенията с него, или ограниченията на конкретния продукт или услуга;

8. други мерки, основани на риска, посочени в насоките на Европейските надзорни органи при условия и по ред, определени с ППЗМИП.

Чл. 17. (1) Мерки за опростена комплексна проверка се прилагат от Дружеството, само ако са изпълнени следните кумулативни условия:

1. прилагането на такива мерки не попада в условията на среден или висок риск, посочени в националната оценка на риска;

2. прилагането на такива мерки се основава на идентифицирани области с нисък риск;

3. дружеството е събрало достатъчно информация, която му дава достатъчно основания да смята, че конкретната операция или сделка или деловите взаимоотношения с клиента са с нисък риск;

4. конкретният случай не попада в случаите, при които е задължително прилагането на мерки за разширена комплексна проверка по ЗМИП;

5. прилагането на такива мерки не пречи на извършването в достатъчна степен на текущо наблюдение на деловите взаимоотношения или на операциите и сделките, с оглед на установяване на случаи на сложни или необичайно големи сделки или операции, както и сделки и операции, които нямат явна икономическа или законна цел или на случаи, които следва да се докладват на дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС по реда на чл. 76 и 77 от настоящите Правила (чл. 72 от ЗМИП);

6. в конкретния случай не е налице съмнение за изпиране на пари, финансиране на тероризъм или за наличие на средства с престъпен произход;

7. Дружеството е в състояние да покаже, че са предприети достатъчни мерки за установяване и оценка на риска и изпълнението на условията по т. 1 - 6;

8. Дружеството е уведомило предварително дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС за идентифицираните категории клиенти, продукти и услуги с по-нисък риск и за намерението да се прилагат опростени мерки за комплексна проверка спрямо тях.

(2) Дружеството извършва повторна преценка за наличие на основание за прилагане на мерки за опростена комплексна проверка, когато в хода на прилагане на мерките за комплексна проверка по този раздел по отношение на установено делово взаимоотношение, спрямо което се прилагат мерки за опростена комплексна проверка, Дружеството установи:

1. наличие на съществена промяна във вида, стойността, обема, честотата, размера и начина на извършване на сделките и операциите, или

2. друга промяна, която би могла да окаже влияние върху нивото на установения риск, включително поради промяна на относителната тежест на рисков фактор, отчетен при оценката на риска.

(3) Действията по ал. 2 се документират и събраните данни, документи и информация се съхраняват по реда на Глава дванадесета, Раздел II от настоящите Правила.

Чл. 18. (1) При наличие на условията по настоящия раздел, мерките за опростена комплексна проверка може да се прилагат в следните случаи когато:

1. клиентът е кредитна институция (банка) от Република България, от друга държава членка или от държава членка на Европейската икономическа общност (Норвегия, Исландия и Лихтенщайн), или от трета държава, чието законодателство съдържа изисквания, съответстващи на изискванията на този закон, като се отчита нивото на риск на тези държави и прилагането на мерки за противодействие на изпирането на пари и финансирането на тероризма, съобразено с това ниво, наличието на пълния обем от

подобни мерки съобразно изискванията на Групата за финансови действия срещу изпирането на пари (FATF) и тяхното ефективно прилагане:

2. клиентът е лице по чл. 4, т. 5, 8, 9, 10 и 11 от ЗМИП от Република България, от друга държава членка или от държава членка на Европейската икономическа общност (Норвегия, Исландия и Лихтенщайн), или от трета държава, чието законодателство съдържа изисквания, съответстващи на изискванията на този закон, като се отчита нивото на риск на тези държави и прилагането на мерки за противодействие на изпирането на пари и финансирането на тероризма, съобразено с това ниво, наличието на пълния обем от подобни мерки съобразно изискванията на Групата за финансови действия срещу изпирането на пари (FATF) и тяхното ефективно прилагане:

а) застраховател, презастраховател или застрахователен посредник (както са посочени в чл. 4, т. 5 от ЗМИП);

б) инвестиционен посредник;

в) колективна инвестиционна схема или друго предприятие за колективно инвестиране – договорен фонд, инвестиционно дружество, дялов тръст, получил разрешение за извършване на дейност съгласно Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г., национално инвестиционно дружество, национален инвестиционен фонд;

г) управляващо дружество или лице, управляващо алтернативни инвестиционни фондове;

д) пенсионноосигурително дружество;

3. клиентът е държавен или местен орган на Република България;

4. клиентът е институция, изпълняваща властови функции в съответствие с правото на Европейския съюз при следните условия:

а) дружеството е събрало достатъчно информация, която не поражда съмнение за идентичността на институцията;

б) институцията спазва процедури за отчетност и дейността ѝ е прозрачна;

в) институцията се отчита пред орган на Европейския съюз, пред орган на държава членка или съществуват процедури за проверка, които гарантират контрол на нейната дейност.

5. застрахователни договори, при които brutният размер на периодичните премии или вноски по застрахователния договор за една година не надвишава 2 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, или премията, или вноската по застрахователния договор е еднократна и не надвишава 5 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута;

6. застрахователни договори по пенсионни схеми, по които няма клауза за предварително изкупуване и договорът не може да се използва като залог.

(2) Дружеството извършва преценка на факторите за потенциалния риск с оглед прилагането на мерки за опростена комплексна проверка при спазване на изискванията на ЗМИП и ППЗМИП.

(3) Към настоящия момент Дружеството не прилага мерки за опростена комплексна проверка спрямо клиенти, а прилага стандартни мерки за комплексна проверка или разширени мерки за комплексна проверка. При установяване на отношения с банки и държавни органи мерките за опростена комплексна проверка може да се приложат по изключение след одобрение на Специализираната служба по ЗМИП.

Раздел III

Разширена комплексна проверка

Чл. 19. (1) Дружеството прилага мерки за разширена комплексна проверка съобразно изискванията на ЗМИП и настоящите Правила. Мерките за разширена комплексна проверка се прилагат съобразно установения риск.

(2) Мерките се прилагат в следните случаи:

1. при встъпване в делови взаимоотношения с лица, които са видни политически личности и в хода на такива взаимоотношения, както и при извършване на случайна операция или сделка с лица, които са видни политически личности;

2. при встъпване в делови взаимоотношения и в хода на такива взаимоотношения, както и при извършване на случайна операция или сделка с физически лица, юридически лица и други правни образувания, установени във високорискови трети държави. Високорискови трети държави са: държавите, които не прилагат или прилагат непълно международните стандарти в противодействието на изпирането на пари и са определени като такива от Европейската комисия;

3. при продукти, операции и сделки, които биха могли да доведат до анонимност и по отношение на които не са предвидени допълнителни мерки по ЗМИП или настоящите правила;

4. при нови продукти, бизнес практики и механизми за доставка, когато същите са оценени от Дружеството като високорискови;

5. във връзка с нови технологии при нови или вече съществуващи продукти, бизнес практики и механизми за доставка, когато същите са оценени от Дружеството като високорискови;

6. при сложни или необичайно големи сделки или операции, при сделки или операции, които се извършват по необичайни схеми, както и при операции и сделки без явна икономическа или законна цел;

7. при кореспондентски отношения с кредитна институция или финансова институция от трета държава;

8. във всички други случаи, при които е установен по-висок риск от изпиране на пари или финансиране на тероризъм.

Чл. 20. (1) Дружеството прилага мерки за разширена комплексна проверка по отношение на потенциални клиенти, съществуващи клиенти и действителни собственици на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, които са видни политически личности във:

1. Република България;
2. в друга държава членка;
3. в трета държава;
4. в международни организации;
5. по отношение на потенциални клиенти, съществуващи клиенти и действителни собственици на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, които са свързани с такива видни политически личности.

(2) Дружеството извършва преценка за дадено лице дали е видна политическа личност съобразно законоустановеното определение в чл. 36, ал. 2-5 от ЗМИП.

(3) Понятието за „видна политическа личност“ и свързано с нея лице е посочено в Допълнителните разпоредби на настоящите правила и е съобразено с определението, дадено в ЗМИП.

Чл. 21. (1) За встъпване на Дружеството в делови взаимоотношения с лице, за което е установено, че е лице по чл. 20 се изисква одобрение от Изпълнителния/те директор/и и Прокуриста, или Ръководителя на Специализираната служба по ЗМИП (Приложение № 12).

(2) В случаите, при които след установяване на делови взаимоотношения се установи, че клиент или действителен собственик на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, е лице по чл. 20, продължаването на деловите взаимоотношения може да стане само след одобрение от Изпълнителния/те директор/и и Прокуриста, или Ръководителя на Специализираната служба по ЗМИП (Приложение № 12).

(3) За целта на установяването дали даден клиент или действителен собственик на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, е лице по чл. 20, както и по

отношение на допълнителните изисквания към одобренията за встъпването или продължаването на делови взаимоотношения с такива лица и оценката на риска от деловите взаимоотношения с такива лица, се прилага Глава Десета от настоящите Правила.

Чл. 22. (1) Дружеството е длъжно да предприеме действия за изясняване на произхода на средствата, използвани в деловите взаимоотношения и операциите, и сделките, извършвани в рамките на такива взаимоотношения с клиент или с действителен собственик на клиент, за когото е установило, че е лице по чл. 20.

(2) Дружеството е длъжно да предприеме действия за изясняване на източника на имуществено състояние на клиент или действителен собственик на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, за когото е установило, че е лице по чл. 20. Действията за изясняване на източника на имуществено състояние се предприемат по реда на Глава Шеста, Раздел II от настоящите Правила. Приложение към настоящите правила са и добрите практики за изясняване на източника на имуществено състояние, приети на база Насоки на ДАНС от 2021 г.

(3) Дружеството осъществява текущо и разширено наблюдение върху деловите си отношения с видни политически личности. Когато в хода на текущото и на разширеното наблюдение на деловото взаимоотношение с клиент, за когото или за действителния собственик на когото е установено, че е лице по чл. 20, се установят ситуации на потенциално по-висок риск, се изисква одобрение от Изпълнителния директор или от Ръководителя на Специализираната служба по ЗМИП за продължаване на деловото взаимоотношение с клиента (Приложение № 12). В зависимост от честота на ситуацияите по настоящата алинея, такова разрешение може да се изисква и на годишна база или на по-кратки периоди според нивото на установения риск.

(4) В случай, че дадено лице е престанало да заема длъжност, която би го характеризирала като видна политическа личност, за период не по-малък от една (1) година, Дружеството е длъжно да отчита риска, свързан с това лице, и да прилага мерките по настоящите Правила и ЗМИП.

(5) Рискът по ал. 4 се отчита и мерките се прилагат и след изтичане на едногодишния период до момента, в който основателно може да се приеме, че това лице вече не представлява риск, специфичен за видните политически личности.

Чл. 23. (1) Извън случаите посочени в настоящия раздел, Дружеството прилага мерки за разширена комплексна проверка на клиента съобразно риска³ и когато в резултат на идентифицирането и оценката на рисковете по реда на ЗМИП и настоящите Правила, които произтичат от установяването на делово взаимоотношение с клиента или от извършването на случайна сделка или операция от клиента, установи високо ниво на риск от изпиране на пари или финансиране на тероризъм.

(2) Мерките по ал. 1 могат да включват:

1. изискване и/или събиране на по-голям обем от данни, документи и информация;
2. изискване на данни, документи и информация от различни източници с цел съпоставяне, събиране и/или проверка на вече събрани данни, документи и информация;
3. извършване на справки в публично достъпни източници на информация (например медийни източници на информация, външни бази данни, официални електронни страници на държавни и местни органи от Република България, на чуждестранни държавни и местни органи, на международни органи и др.);
4. съобразяване честотата на извършване на действията по т. 1 – 3 с установеното ниво на риск от изпиране на пари и финансиране на тероризъм;
5. изискване на разрешение от Ръководителя на Специализираната служба по ЗМИП за установяване или продължаване на делово взаимоотношение или извършване на

³ Конкретните случаи на прилагане на подобни мерки се определят със Заповед на Изпълнителния/те директор/и и Прокурита, или с Решение на Съвета на директорите.

случайна сделка или операция, както и за извършване на определени сделки или операции в рамките на деловото взаимоотношение или разрешаване ползването на отделни продукти или услуги, бизнес практики, механизми за доставка, както и за използването на нови технологии;

6. изясняване на източниците на имущественото състояние на клиента;

7. изискване на референции от контрагенти на клиента;

8. изискване на референции от други лица по чл. 4 от ЗМИП (например от застраховател, от кредитна институция от Република България, в която клиента има открита сметка и др.);

9. събиране на информация за клиента от други дружества в рамките на групата, ако Дружеството е част от група;

10. изискване за нотариална заверка на представяните от клиента декларации и/или копия на документи;

11. възлагане на проучване или предприемане на други необходими за целта действия на лица, ползващи се с добра репутация и притежаващи доказана експертиза и практически опит в сферата на превенцията и предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма;

12. предприемане на други подходящи действия по преценка на Дружеството.

(3) Мерки за разширена комплексна проверка основани на географски признак. Дружеството прилага по отношение на деловите си взаимоотношения, операциите и сделките с лица от държави, които не прилагат или не прилагат напълно международните стандарти в противодействието на изпирането на пари и финансирането на тероризма, следните мерки:

1. събира допълнителна информация относно клиентите и техните действителни собственици;

2. събира допълнителна информация относно планирания характер на деловите взаимоотношения;

3. събира информация за произхода на средствата, използвани в деловите взаимоотношения, сделките и операциите, както и за източника на имущественото състояние на клиентите и техните действителни собственици;

4. събира информация относно основанията за планираните или извършените операции и сделки;

5. изисква одобрение от служител на висша ръководна длъжност за установяване или за продължаване на делови взаимоотношения с лица от държавите по ал. 3;

6. поставя под текущо и разширено наблюдение деловите си взаимоотношения, операциите и сделките с лица от тези държави, като повишават броя и честотата на извършваните проверки и идентифицират схеми на сделки и операции, които налагат допълнително проучване;

7. други мерки по преценка съобразно установения риск.

(4) Държавите, които не прилагат или прилагат непълно международните стандарти в противодействието на изпирането на пари и финансирането на тероризма, са определените от Европейската комисия като високорискови трети държави. Списъкът с тези държави се публикува на интернет страниците на Държавна агенция "Национална сигурност", Българската народна банка, Комисията за финансов надзор, Националната агенция за приходите и на Министерството на финансите. Списъците с тези държави са Приложение към настоящите Правила.

(5) При делови взаимоотношения, операции и сделки с лица от държави по ал. 4, при установен по-висок риск от изпиране на пари или финансиране на тероризъм и когато е приложимо, Дружеството изисква първото плащане да се извършва през сметка на името

на клиента в кредитна институция, по отношение на която се прилагат изисквания за комплексна проверка на клиента, отговарящи най-малко на изискванията на ЗМИП и ППЗМИП или покриващи тези изисквания чрез други средства.

(6) В случаите на установен по-висок риск от изпиране на пари или финансиране на тероризъм и когато е приложимо, в допълнение към мерките по ал. 5 и мерките по ал. 1 Дружеството прилага една или повече от следните мерки по отношение на делови взаимоотношения, операции и сделки с лица от държави по ал. 4:

1. прилагане на допълнителни елементи на мерките за разширена комплексна проверка;
2. въвеждане на разширени и подходящи механизми за докладване или систематично докладване на сделки или операции;
3. ограничаване на деловите взаимоотношения или сделките и операциите с лица от съответните държави по ал. 4.

(7) При установена необходимост от прилагане на мерки по ал. 6 Дружеството уведомява съответния орган за надзор и дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност". Дружеството прилага мерките по ал. 6, след като бъде информиран от съответния орган за надзор или от дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност", че Европейската комисия е уведомена.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА ИДЕНТИФИЦИРАНЕ НА КЛИЕНТИ И ПРОВЕРКА НА ТЯХНАТА ИДЕНТИФИКАЦИЯ

Раздел I Идентифициране на физически лица

Чл. 24. (1) Идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него. Забранено е откриване или поддържане на анонимна сметка или сметка на фиктивно име. Управляващото дружество не установява отношения с инвеститори (клиенти) чрез използване на дистанционни способи за идентификация. При необходимост от дистанционно установяване на отношение с клиент се спазват процедурите, посочени в съответното приложение към настоящите Правилата, но след решение на изпълнителните директорите и прокуриста.

(2) При идентифицирането на физически лица се събират данни за:

1. имената;
2. датата и мястото на раждане;
3. официален личен идентификационен номер или друг уникален елемент за установяване на самоличността, съдържащ се в официален документ за самоличност, чийто срок на валидност не е изтекъл и на който има снимка на клиента;
4. **всяко гражданство**, което лицето притежава;
5. държава на постоянно пребиваване и адрес (номер на пощенска кутия не е достатъчен).

(3) При встъпване в делови взаимоотношения се събират и данни за професионалната дейност на лицето и целта и характера на участието на лицето в деловите взаимоотношения чрез:

1. използване на документи, данни или информация от надежден и независим източник;
2. чрез попълване на въпросник (Приложение № 1 и 1а), или
3. по друг начин, преценен от Дружеството като подходящ.

(4) Въз основа на оценката на риска Дружеството може да събира допълнителни данни при условията и по реда на ЗМИП, ППЗМИП и настоящите Правила.

(5) Когато в официалния документ за самоличност на физическо лице не се съдържат всички данни по ал. 2, събирането на липсващите данни се извършва чрез представяне на други официални документи за самоличност или други официални лични документи, чийто срок на валидност не е изтекъл и на които има снимка на клиента, и снемане на копие от тях.

(6) При липса на друга възможност събирането на данните по ал. 2, т. 3 и 5 може да се извърши и чрез представянето на други официални документи или документи от надежден и независим източник.

(7) Когато идентифицирането се извършва без присъствието на подлежащото на идентификация физическо лице, идентифицирането може да се извърши и чрез представяне на копие на официален документ за самоличност. В тези случаи проверката на събраните идентификационни данни се извършва по специален ред.

(8) По отношение на законните представители и пълномощниците на клиент - физическо лице, Дружеството изисква доказателства за представителната власт и прилага ал. 1 - 6 съответно.

Раздел II

Идентифициране на юридически лица и други правни образувания

Чл. 25. (1) Идентифицирането на юридически лица и други правни образувания се извършва чрез представяне на оригинал или нотариално заверено копие на официално извлечение от съответния регистър за актуалното им състояние и заверено копие от учредителния договор, учредителния акт или от друг документ, необходим за установяване на данните по ал. 4.

(2) Идентифицирането на юридически лица и други правни образувания, които са регистрирани в официален публичен търговски или дружествен регистър в държава членка или в трета държава по смисъла на чл. 27 от ЗМИП, се осъществява чрез извършване на справка в съответния регистър по партидата на юридическото лице и другото правно образувание, изискване и съхраняване на заверено от законен представител или пълномощник на идентифицираното лице копие от учредителен договор, акт или други документи, необходими за проверка на данните, както и документиране на предприетите действия по идентифицирането. Документите по изречение първо могат да бъдат предоставени по електронен път, при спазване на изискванията на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги..

(3) Действията по извършване на справката по ал. 2 се документират на хартиен/електронен носител, като в документите за извършената справка задължително се съдържат:

1. датата и часът на извършване на справката;
2. имената и длъжността на лицето, извършило справката;
3. данни за последната дата на актуализация по партидата на юридическото лице в съответния регистър (ако такива са налични и достъпни в съответния регистър);
4. данните по ал. 6;
5. документите, съдържащи данни по ал. 6, когато същите не са видни в справката по ал. 2, но са налични в сканирани документи по партидата на юридическото лице;
6. други данни и информация, преценени от Дружеството като необходими за целите на идентифицирането.

(4) Действията по извършване на справката по ал. 1 се документират по начин, който не позволява:

1. промяна на поредността на предприетите действия;

2. неправомерно унищожаване и/или изтриване на справката;
3. неправомерен достъп, изменение или разпространение на справката.

(5) При идентифицирането на юридически лица и други правни образувания Дружеството е длъжно да установи структурата на собственост, управление и контрол на клиента – юридическо лице или друго правно образувание.

(6) При идентифицирането на юридически лица и други правни образувания се събират данни за:

1. наименованието;
2. правноорганизационната форма;
3. седалището;
4. адреса на управление;
5. адреса за кореспонденция;
6. актуалния предмет на дейност и целта и характера на деловите взаимоотношения или на случайната операция, или сделка, позволяващи разбирането на характера на дейността им
7. срока на съществуване;
8. контролните органи, органите на управление и представителство, включително и имената на членовете им, а когато някои от последните са юридически лица или други правни образувания - имената на физическите лица, осъществяващи контрола, управлението или представителството;
9. вида и състава на колективния орган на управление, включително и имената на членовете му, а в случай че последните са юридически лица или други правни образувания - и имената на физическите лица, осъществяващи участието в контролния орган;
10. основното място на търговска дейност.

(7) Когато в документите по ал. 1 и 2 не се съдържат данните по ал. 6, събирането им се извършва чрез представяне на други официални документи (виж § 1, т. 8 и 9 от ДР). Когато от документите по ал. 1 и 2 не може да бъде определена безспорно представителната власт на лицето, което действа от името и/или за сметка на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, дружеството изисква доказателства за представителната власт.

(8) Когато определена дейност подлежи на лицензиране, разрешение или регистриране, клиентите, встъпващи в делови взаимоотношения или извършващи сделки или операции със или чрез Дружеството във връзка с тази дейност, представят заверено копие от съответната лицензия, разрешение или удостоверение за регистрация. Дружеството извършва проверка за наличието на лицензия, разрешение или удостоверение за регистрация в съответния публичен регистър и документира тези действия. Ако наличието на съответната лицензия, разрешение или удостоверение за регистрация не може да се установи при извършената проверка в съответния публичен регистър безплатно или такъв не е наличен, клиентът представя заверено копие от съответната лицензия, разрешение или удостоверение за регистрация.

(9) По отношение на законните представители и действителните собственици на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, пълномощниците и другите физически лица, които подлежат на идентифициране във връзка с идентификацията на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, се прилагат правилата за идентификация на физическо лице. Когато е необходимо предприемане на мерки, произтичащи от националната оценка на риска, наднационалната оценка на риска и насоки, решения или документи, приети от институции на Европейския съюз в изпълнение на разпоредби на Директива (ЕС) 2015/849 могат да се прилагат и изисквания и изключения от това правило при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

(10) По отношение на чуждестранните юридически лица или други правни образувания, данните, изискуеми за тях може да се удостоверяват с документи, към които има поставен апостил по смисъла на Хагската конвенция от 1961 година, изискуеми в съответствие със законодателството на държавата по регистрацията на юридическото лице.

Лицето, което представлява чуждестранно юридическо лице представя нотариално заверено пълномощно или друг документ, удостоверяващ представителната му власт. В случай, че документът е издаден на чужд език същият следва да бъде придружен задължително от официален превод на български език.

Раздел III

Проверка на събраните идентификационни данни

Чл. 26. Проверката на събраните идентификационни данни се извършва чрез използването на един или повече от следните способности:

1. изискване на допълнителни документи;
2. потвърждаване на идентификацията от друго лице, задължено да прилага мерките по ЗМИП (включително от други дружества в рамките на групата, ако Дружеството е част от група), или от лице, задължено да прилага мерки срещу изпирането на пари в друга държава членка на Европейския съюз или в държава членка на Европейската икономическа общност (Норвегия, Исландия и Лихтенщайн), или в трета държава, чието законодателство съдържа изисквания, съответстващи на изискванията на ЗМИП, като се отчита нивото на риск на тези държави и прилагането на мерки за противодействие на изпирането на пари и финансирането на тероризма;
3. извършване на справки в електронни страници и бази от данни на местни и чуждестранни компетентни държавни и други органи, предоставени за публично ползване за целите на проверката на валидността на документи за самоличност и на други лични документи или на проверката на други данни, събрани при идентификацията, като например електронната страница на МВР в раздел „Справка за валидност на български лични документи“ или еквивалентни електронни страници и бази от данни на чуждестранни компетентни държавни и други органи:
 - <https://www.mvr.bg/>;
 - <https://www.consilium.europa.eu/prado/bg/check-document-numbers/check-document-numbers.pdf>;
 - <https://www.consilium.europa.eu/prado/bg/prado-start-page.html>;
4. извършване на справки в публично достъпни местни и чуждестранни официални търговски, фирмени, дружествени и други регистри (например, търговски и дружествени регистри на страните членки – https://e-justice.europa.eu/content_business_registers-104-bg.do, или други регистри според случая, когато има осигурен свободен достъп до тях, и когато съответният регистър е на език, използван от служителя/ите на Дружеството);
5. използване на технически средства за проверка на истинността на представените документи;
6. установяване на изискване първото плащане по операцията или сделката да се осъществи чрез сметка, открита на името на клиента в кредитна институция (банка) от Република България, от друга държава членка на Европейския съюз или от държава членка на Европейската икономическа общност (Норвегия, Исландия и Лихтенщайн), или от банка от трета държава, чието законодателство съдържа изисквания, съответстващи на изискванията на ЗМИП, като се отчита нивото на риск на тези държави и прилагането на мерки за противодействие на изпирането на пари и финансирането на тероризма;
7. повторно изискване на представените при извършване на идентификацията документи и проверка за наличие на промяна в идентификационните данни – при проверка на идентификацията в хода на вече установени делови взаимоотношения, когато идентификацията е била извършена при встъпването в такива отношения;

8. друг способ, който дава основание на Дружеството да приеме идентифицирането на клиента за надеждно извършено. Дружеството пристъпва към този способ само, ако са изчерпани посочените в т. 1-7 способности и след оценка на риска.

Чл. 27. (1) При всички случаи Дружеството прилага в дейността си принципа, че идентифицирането на клиентите и проверката на идентификацията им се извършват чрез използване на документи, данни или информация от надежден и независим източник.

(2) Дружеството насърчава присъственото идентифициране на клиенти и установяването на делови отношения. При установяване на делови взаимоотношения или извършване на случайна операция или сделка чрез електронно изявление, електронен документ или електронен подпис, или чрез друга форма без присъствието на клиента, Дружеството извършва проверка на събраните идентификационни данни чрез използване на два или повече от способите по чл. 26.

(3) Предприетите действия по проверка на идентификационни данни на клиент се документират, като в документите за извършената проверка на идентификацията задължително се съдържа и информацията относно датата и часа на извършване на предприетите действия, както и имената и длъжността на лицето, което ги е извършило.

Раздел IV **Позоваване на предходно идентифициране**

Чл. 28. (1) Дружеството може да се позовава на предходно идентифициране на клиента, извършено от кредитна институция (банка), при наличие на следните кумулативни условия:

1. седалището на извършилата идентифицирането кредитна институция (банка) е в Република България, в друга държава членка на Европейския съюз или в държава членка на Европейската икономическа общност (Норвегия, Исландия и Лихтенщайн), или в трета държава, чието законодателство съдържа изисквания, съответстващи на изискванията на ЗМИП, като се отчита нивото на риск на тези държави и прилагането на мерки за противодействие на изпирането на пари и финансирането на тероризма;

2. изискваната по ЗМИП и тези Правила информация е на разположение на Дружеството, когато се позовава на предходно идентифициране, извършено от кредитната институция (банката) и незабавно могат да бъдат получени при поискване копия на документите, съгласно изискванията на ЗМИП;

3. при поискване кредитната институция (банката), която е извършила предходно идентифициране може да предостави *в срок до три дни* на Дружеството, заверени копия на документите по т. 2.

(2) Дружеството **не може** да се позовава на предходно идентифициране на клиент, извършено от кредитна институция от високорискова трета държава⁴ (Приложение № 2).

(3) Позоваването на предходно идентифициране по ал. 1 не освобождава Дружеството от отговорност за неизпълнение на изискванията за прилагане на мерките за комплексна проверка на клиента по ЗМИП и настоящите Правила.

Чл. 29. (1) Дружеството може да се позовава на предходно идентифициране на клиента при прилагането на политики и процедури в рамките на група, но само при наличие на определяне като част от група по смисъла на ЗМИП.

⁴ Държавите, които не прилагат или прилагат непълно международните стандарти в противодействието на изпирането на пари са определените от Европейската комисия като високорискови трети държави. Списъкът с тези държави се публикува на интернет страниците на Държавна агенция „Национална сигурност“, Българската народна банка, Комисията за финансов надзор, Националната агенция за приходите и на Министерството на финансите. Списъкът е Приложение № 2 към настоящите Правила.

(2) Случаите, в които идентифицирането или проверката на идентификацията се извършва чрез изнасяне на дейности (аутсорсинг) или представителство, при които въз основа на договорна клауза изпълнителят на изнесените дейности или представителят се счита за част от Дружеството, не се считат за случаи на позоваване на предходно идентифициране.

(3) Към момента на изготвяне на настоящите Правила, Дружеството не е част от група.

ГЛАВА ПЕТА

ИДЕНТИФИЦИРАНЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИТЕ СОБСТВЕНИЦИ И ПРОВЕРКА НА ТЯХНАТА ИДЕНТИФИКАЦИЯ

Раздел I

Идентифициране на действителните собственици на клиентите – юридически лица или други правни образувания

Чл. 30. (1) Дружеството е длъжно да идентифицира действителния собственик на клиент-юридическо лице или друго правно образувание. Събира се копие от документа за самоличност на действителен собственик, освен ако в закон е предвидено друго. Идентифицирането се извършва чрез кумулативното събиране на:

1. справка от съответния регистър на действителните собственици и документите, касаещи юридически лица, или други правни образувания с номинални директори, номинални секретари или номинални собственици на капитала;

2. документите и справките за идентификация на юридическо лице или друго правно образувание по ЗМИП и тези Правила, както и други документи, от които да са видни действителният собственик, характерът и видът на собствеността или контрола, както и да липсва съмнение, че лицето, за което е получена информация по т. 1, е актуалният действителен собственик;

(2) Когато събраната чрез способите по т. 1 и 2 на ал. 1 информация е:

а) недостатъчна за идентифицирането на физическото лице, което е действителен собственик на клиент - юридическо лице или друго правно образувание,

б) когато прилагането на способите по т. 1 и 2 на ал. 1 е довело до противоречива информация,

Дружеството е длъжно да изиска от законния представител или пълномощника на клиента декларация за действителен собственик. Формата на декларацията е приложена към настоящите Правила и е в съответствие със същата форма, публикувана към ППЗМИП.

(3) За всяко физическо лице, което е действителен собственик на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, се събират данните необходими за идентифициране на физическо лице и се задържа копие от официалния документ за самоличност. Извършените действия се документират.

Чл. 31. Дружеството предприема действия по проверка на идентификационните данни на действителен собственик в зависимост от:

а) вида на клиента;

б) нивото на риск, което произтича от установяването на клиентските отношения и/или от извършването на сделки или операции с такъв вид клиент

Способите за проверка са посочените в чл. 26 от настоящите Правила.

Чл. 32. (1) Когато идентифицираният действителен собственик е висшият ръководен служител съгласно § 2, ал. 5 от допълнителните разпоредби на ЗМИП, в допълнение към мерките за проверка на идентификацията Дружеството съхранява данни за

предприетите действия за проверка на идентификацията, както и за всички констатирани при проверката трудности.

(2) Понятието „действителен собственик“, възприето по настоящите Правила, е същото, каквото е посочено в § 2, ал. 1 от ДР на ЗМИП.

Раздел II

Изясняване от чие име и за чия сметка действа дадено лице

Чл. 33. (1) Дружеството е длъжно да установи дали клиентът действа от свое име и за своя сметка, или от името и/или за сметка на трето лице. Когато операцията или сделката се извършва чрез представител, Дружеството винаги изисква доказателства за представителната власт и идентифицира представителя и представлявания. В случаите на извършване на операция или сделка чрез трето лице - приносител на документ за извършване на операцията или сделката, Дружеството идентифицира и проверява идентификацията и на третото лице - приносител на документа.

(2) Когато операцията или сделката се извършва от името и/или за сметка на трето лице, Дружеството идентифицира и извършва проверка на идентификацията на третото лице, от името и/или за сметка на което е извършена операцията или сделката, и лицето, извършило операцията или сделката.

С оглед установяване на потенциална свързаност с трети лица, от името и/или за сметка на които се извършва операцията и идентифициране на тези трети лица, се извършват едно или няколко от следните действия:

1. Разширено текущо наблюдение върху извършваните операции и сделки;
2. Преглед на събраните в хода на комплексната проверка документи, данни и информация за клиента и неговия действителен собственик;
3. Извършване справки в публично достъпни местни и чуждестранни официални търговски, дружествени и други регистри;
4. Други мерки, прецени като подходящи, с оглед установеното ниво на риск.

(3) При съмнение, че лицето, което извършва операция или сделка, не действа от свое име и за своя сметка, Дружеството:

1. извършва уведомяване до дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС преди извършването на операцията или сделката по реда на чл. 76 и 77, като забавя нейното осъществяване в рамките на допустимия срок съгласно нормативните актове, уреждащи съответния вид дейност (ЗПФИ, ЗППЦК, ЗДКИСДПКИ, ТЗ, ЗЗД, ЗКПО, ЗСч, приложими подзаконовни нормативни актове и Регламенти на ЕК, наредби на КФН, насоки и указания на ЕНО и др.); и

2. предприема подходящи мерки за събиране на информация за идентифициране и проверка на идентификацията на лицето, в чиято полза реално се извършва операцията или сделката.

(4) При установяване на **отношения с институции респонденти от трети държави** Дружеството прилага следните мерки:

1. Събиране на достатъчно информация за институцията-респондент, позволяваща да се разбере напълно характера на дейността, определяне въз основа на публично достъпна информация репутацията на институцията и качеството на извършвания по отношение на същата надзор, включително дали е била обект на разследвания за изпиране на пари и финансиране на тероризъм, или на надзорни мерки. Източниците на информация са публично достъпни като, но неизчерпващи се със: публични рейтинги на агенции, ползващи се с добра репутация; данни от НПО; данни от професионални асоциации; данни от платени бази данни (ако Дружеството е абонирано за такива); данни от професионални

консултанти (ако се наемат такива); данни от държавни органи и регулатори; данни от финансови отчети и анализ на такива; други източници.

2. Оценяване на вътрешните механизми за контрол срещу изпирането на пари и финансирането на тероризъм, прилагани от институцията-респондент;

3. Установяването на кореспондентски отношения (ако е приложимо за дейността на Дружеството) се извършва само след предварително одобрение от служител на висша ръководна длъжност;

4. В договорните отношения между Дружеството и респондентската финансова институция се определят и документират отговорностите на Дружеството и другата институция по прилагането на мерките срещу изпирането на пари и финансирането на тероризъм. Това определяне трябва да е ясно, недвусмислено и с посочване на приложимото законодателство, което не може да е в противоречие с това на ЕС и Република България;

5. изрично се забранява установяване на кореспондентски/респондентски отношения с банки-фантоми. „Банка-фантом“ съгласно настоящите Правила и ЗМИП е кредитна институция или финансова институция по смисъла на чл. 3, т. 2 от Директива (ЕС) 2015/849 или институция, извършваща дейности, еквивалентни на извършваните от такива институции, учредена в юрисдикция, в която тя няма физическо присъствие, включващо концепция и управление, и е необвързана с регулирана финансова група (финансова група, която е обект на ефективен консолидиран надзор). Наличието на местен агент или изпълнителски персонал не отговаря на изискването за физическо присъствие.

ГЛАВА ШЕСТА

ИЗЯСНЯВАНЕ НА ПРОИЗХОДА НА СРЕДСТВАТА И НА ИЗТОЧНИКА НА ИМУЩЕСТВЕНО СЪСТОЯНИЕ

Раздел I

Изясняване на произход на средствата

Чл. 34. (1) Дружеството изяснява произхода на средствата на своите клиенти с оглед изискванията на ЗМИП. "Произход на средствата" е източникът на средствата, използвани в рамките на установени делови взаимоотношения или конкретна операция или сделка.

(2) Произходът на средствата се изяснява чрез прилагане на поне два от следните способности:

1. събиране на информация от клиента за основната му дейност, включително за действителния и очаквания обем на деловите взаимоотношения и на операциите или сделките, които се очаква да бъдат извършвани в рамките на тези взаимоотношения, чрез попълване на въпросник (Приложение № 1) или по друг подходящ начин;

2. събиране на друга информация от официални независими източници – данни от публично достъпни регистри и бази от данни и други;

3. използване на информация, събирана във връзка с изпълнението на изискванията на ЗМИП или други закони и подзаконовни нормативни актове (например, но не изчерпващи се със: ЗПФИ, ЗППЦК, ЗДКИСДПКИ, ТЗ, ЗЗД, ЗКПО, ЗСч, приложими подзаконовни нормативни актове и Регламенти на ЕК, наредби на КФН, насоки и указания на ЕНО и др.), която да показва ясен произход на средствата;

4. използване на информация, обменяна в рамките на групата, когато Дружеството е често от група, която да показва ясен произход на средствата;

5. проследяване на паричните потоци в рамките на установените делови взаимоотношения с клиента, при което да е виден ясен произход на средствата, когато е приложимо.

(3) При невъзможност за изясняване на произхода на средствата след изчерпване на всички способи по ал. 2, както и в случаите, при които прилагането на поне два от способите по ал. 2 е довело до противоречива информация, изясняването на произхода на средствата се извършва от Дружеството **чрез събиране на писмена декларация** от клиента или от неговия законен представител или пълномощник (Приложение № 4).

(4) Декларацията за изясняване на произхода на средствата по ал. 3 следва да съдържа реквизитите съгласно Приложение № 4 към настоящите правила и да съответства на установения образец в ППЗМИП.

(5) Декларацията по ал. 3 може да бъде включена като част от друг документ, изходящ от декларатора, но трябва да съдържа всички реквизити по Приложение № 4 и да не предизвиква съмнение относно лицето, което я подава и относно съдържанието ѝ.

(6) Декларацията по ал. 3 се подава пред определен от Дружеството служител преди извършването на операцията или сделката.

(7) Дружеството няма право да приема за изяснен произхода на средствата, ако декларацията по ал. 1 не е попълнена, подписана и подадена по реда и при условията на ал. 1 – 6.

Чл. 35. Информацията по настоящия раздел се документира и се съхранява по реда на ЗМИП и настоящите Правила.

Раздел II

Изясняване на източника на имуществено състояние

Чл. 36. (1) Дружеството е длъжно да предприеме подходящи действия за изясняване на източника на имуществено състояние на клиент или действителен собственик на клиент, за когото е установило, че е лице по чл. 20 или свързано с такива лице, както и в случаите, в които Дружеството е преценило като подходящо използването на тази мярка в случаите на прилагане на мерки за разширена комплексна проверка по реда на чл. 23. "Източник на имуществено състояние" са източниците на цялото богатство/имуществено състояние и активи на дадено лице, а не само средствата, включени в рамките на установени делови взаимоотношения, или конкретна операция или сделка. Източниците включват всички икономически, стопанските или търговски дейности, които са генерирани или значително са допринесли за цялостното имуществено състояние на лицето.

(2) Изясняването на източника на имуществено състояние в хипотезата по ал. 1 се извършва:

1. При наличието на механизъм за публичност на имуществото на клиента по ал. 1 – **периодичен преглед и сравнение между информацията за декларираното имущество на клиента** – физическо лице, или действителния собственик на клиента – юридическо лице или друго правно образувание, и информацията, установена в резултат на прилагането на мерките за комплексна проверка (например, сравнение между информацията, посочена от лицето в годишната му декларация за имущество и интереси по Закона за противодействие на корупцията (публикувана в Регистъра на лица, заемащи публични длъжности на КПК – <https://register.caciaf.bg/>) и информацията, събрана от служителите по реда на настоящите Правила);

2. **периодичен преглед на сделките и операциите**, извършвани в рамките на деловото взаимоотношение с такъв клиент, с оглед на преценка относно наличието на съществена промяна във вида, стойността, обема, честотата, размера и начина на извършване на сделките и операциите, която би могла да окаже влияние върху нивото на установения риск.

3. при невъзможност за прилагане на действията по т. 1 и 2 или при установяване на несъответствие или недостатъци в информацията при извършване на действията по т. 1

и 2 – изискване на писмена декларация за имущественото състояние на клиента по ал. 1 (Приложение № 5). Приложение към настоящите Правила са и добрите практики за изясняване на имуществено състояние в предвидените от ЗМИП случаи, които Дружеството приема да спазва е за които ще обучава и своите служители (Приложение № 5.1).

(3) Действията по ал. 2 се документират и се актуализират на годишна база или на по-кратки периоди от време, ако Дружеството прецени, че е необходимо, или при дадени такива указания от директора на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“.

(4) Актуализацията по ал. 3 се извършва на по-кратки периоди (3 или 6 месеца), когато:

1. клиентът или действителният собственик на клиента, за когото е установено, че е видна политическа личност или свързано с такава, е от държава, за която е налична информация за установено високо ниво на корупция или за установени съществени пропуски в механизмите за прилагане на мерките срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма.

2. клиентът или действителният собственик на клиента, за когото е установено, че е видна политическа личност или свързано с такава, е свързан със сектор, по отношение на който в извършваната от Европейската комисия наднационална оценка на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризъм, собствена оценка на риска или секторна оценка на риска, ако е приложимо, е установен по-висок риск от корупция или изпиране на пари.

(5) Дружеството може да преценява прилагането на сроковете по ал. 3 и на базата на:

1. информация, съдържаща се в насоки, решения или документи, приети от институции на Европейския съюз, Групата за финансови действия срещу изпирането на пари (FATF), международни организации с компетентност в сферата на превенцията и предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма;

2. насоки, решения или документи, приети от държавни органи и институции с компетентност в сферата на превенцията и предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма;

3. друга достъпна информация, при задължително отчитане надеждността на източника ѝ.

Чл. 37. (1) Дружеството извършва периодично преглед на сделките и операциите, извършвани в рамките на деловото взаимоотношение с клиент, за когото или за действителния собственик на когото е установило, че е видна политическа личност, с оглед на преценка относно наличието на съществена промяна във вида, стойността, обема, честотата, размера и начина на извършване на сделките и операциите, която би могла да окаже влияние върху нивото на установения риск.

(2) По отношение на периодичността на извършване на действията по ал. 1 се прилага чл. 36, ал. 3 – 5.

(3) Информацията за изясняване на произхода на средствата и за източника на имуществено състояние се документира и се съхранява при условията, установени в ЗМИП така, че да бъде на разположение на САД „Финансово разузнаване“ на ДАНС.

ГЛАВА СЕДМА ТЕКУЩО И РАЗШИРЕНО НАБЛЮДЕНИЕ

Раздел I

Текущо и разширено наблюдение на отношенията, операциите и сделките с лица от определени държави

Чл. 38. (1) Дружеството поставя под текущо и разширено наблюдение деловите си взаимоотношения, операциите и сделките с лица от държави, които не прилагат или не прилагат напълно международните стандарти в противодействието на изпирането на пари.

(2) Когато операцията или сделката по ал. 1 няма явна икономическа или законна цел, Дружеството събира, доколкото е възможно, допълнителна информация за обстоятелствата, свързани с операцията или сделката, както и за нейната цел.

(3) Държавите, които не прилагат или прилагат непълно международните стандарти в противодействието на изпирането на пари, са определените от Европейската комисия като високорискови трети държави. Списъкът с тези държави се публикува на интернет страниците на Държавна агенция "Национална сигурност", Българската народна банка, Комисията за финансов надзор, Националната агенция за приходите и на Министерството на финансите.

(4) Дружеството прилага ал. 1 и 2 и по отношение на деловите си взаимоотношения, операциите и сделките с лица от държави, определени от Групата за финансови действия срещу изпирането на пари (FATF) като високорискови. В тези случаи Дружеството прилага ал. 1 и 2 съобразно установения риск. "Държавите, определени от FATF като високорискови" са тези държави, спрямо които FATF е призовала своите членове и други юрисдикции да предприемат действия, включително да прилагат насрещни мерки и/или мерки за разширена комплексна проверка, пропорционални на рисковете, свързани с държавата (Северна Корея, Иран и Мианмар).

Раздел II

Текущо и разширено наблюдение на сложни или необичайно големи сделки или операции, всички сделки или операции, които се извършват по необичайни схеми, както и всички сделки и операции, които нямат явна икономическа или законна цел

Чл. 39. (1) Дружеството поставя под текущо и разширено наблюдение:

- 1.** всички сложни или необичайно големи сделки или операции;
- 2.** всички сделки или операции, които се извършват по необичайни схеми;
- 3.** всички сделки и операции, които нямат явна икономическа или законна цел, която може да се установи с оглед на информацията на разположение на Дружеството, или сделки и операции, които не съответстват на наличната информация за клиента.

(2) За целите на ал. 1 Дружеството извършва преценка на сделките и операциите въз основа на събраната информация за техния характер, съответствието им с обичайната дейност на клиента и предмета му на дейност, стойността на операциите и сделките, тяхната честота, финансовото състояние на клиента, използваните платежни средства, както и въз основа на други показатели, характерни за съответния вид дейност.

(3) При установяване на сделки или операции по ал. 1 Дружеството събира:

- 1.** информацията относно съществените елементи и стойността на операцията или сделката;

- 2.** съответните документи и другите идентификационни данни.

(4) Дружеството е длъжно да документира своята преценка относно наличието на условия за докладване до САД „Финансово разузнаване“ на ДАНС в резултат на събраната информация.

ГЛАВА ОСМА

ИЗПОЛЗВАНЕ НА ТЕХНИЧЕСКИ СРЕДСТВА ЗА ПРЕДОТВРЯВАНЕ И РАЗКРИВАНЕ ИЗПИРАНЕТО НА ПАРИ

Чл. 40. (1) Дружеството използва технически средства за предотвратяване и разкриване на изпиране на пари в случаите, когато е установен потенциален висок риск при отношения с даден клиент или при дадена операция или сделка.

(2) Техническите средства за предотвратяване и разкриване на възможни случаи на изпиране на пари са:

1. техническа проверка на документи за самоличност или други документи в офиса на дружеството с UV сканиране с оглед проявяване на вградени защити на документа и откриване на подправени документи за самоличност (ако такава UV лампа бъде закупена от Дружеството);

2. справка за валидност на издаден документ за самоличност от официална база данни със свободен достъп и/или база данни с платен достъп;

3. използване на софтуер за анализ на риска (ако такъв бъде закупен от Дружеството);

4. видео наблюдение на офиса на Дружеството може да се прилага с оглед установяване дали клиентът не е придружаван от други лица, дали не му се оказва принуда или друг вид въздействие, насочено към изпиране на пари (в случай, че Дружеството използва или започне да използва видео наблюдение в помещенията, в които се обслужват клиенти);

5. използване на телефон за обаждане на клиент, за проверка на предоставен телефонен номер или за изискване на допълнителна информация при приложението на настоящите Правила или ЗМИП (при използване на телефон, разговорите с клиента се записват).

(3) Редът за използване на техническите средства се определя със Заповед на Съвета на директорите на Дружеството, в която се описва кой служител, кога и в каква последователност прилага техническите средства.

(4) Прилагането на технически средства се документира като се изготвя протокол с посочване на приложеното средство, от кого и кога е приложено, подпис и длъжност на лицето, което го е съставило.

ГЛАВА ДЕВЕТА СИСТЕМА ЗА ВЪТРЕШЕН КОНТРОЛ ВЪРХУ ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ЗАДЪЛЖЕНИЯТА ПО ЗМИП

Раздел I Специализирана служба

Чл. 41. (1) В Дружеството функционира Специализирана служба по прилагане на мерките за предотвратяване и разкриване изпирането на пари и финансирането на тероризма (Специализираната служба), която е на пряко подчинение на Изпълнителния/те директор/и и Прокурита на Дружеството.

(2) Специализираната служба се създава с писмена заповед на Изпълнителния/те директор/и и Прокурита, с която се определя и състава на службата. Съставът може да бъде разширяван, ако има необходимост от включване и на други служители на Дружеството. Заповедта за създаването на Специализираната служба и за определянето/промяната на състава ѝ се свежда до знанието на всички служители в Дружеството.

(3) Специализираната служба изпълнява следните функции и задължения:

1. събиране, обработване, съхраняване и разкриване на информация за конкретните операции или сделки;

2. събиране на доказателства относно собствеността на имуществото (активи), подлежащо на трансфер, ако възникне подобна хипотеза;

3. изискване на сведения за произхода на паричните средства – предмет на операциите или сделките, както и за източника на имущественото състояние;

4. събиране на информация за клиентите и поддържане на точна и подробна документация за операциите им с парични средства;

5. предоставяне на събраната информация по т. 1 – 4 на дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС при условията и по реда на ЗМИП и тези Правила;

6. съставяне на доклади, протоколи и други документи за проведени проверки, инструктажи и обучения в Дружеството;

7. контрол по изпълнение на ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и тези Правила от служителите на Дружеството;

8. изготвяне на рисков профил на отделни клиенти, съобразно изискванията на ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и настоящите Правила, отчитайки факторите, посочени в нормативните актове и настоящите Правила.

Чл. 42. (1) Специализираната служба извършва проверки в Дружеството на различни отдели (звена), с оглед прилагане на изискванията на ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и настоящите Правила.

(2) Извършваните проверки може да са общи или тематични (за конкретен клиент, операция, сделка). Проверките завършват с протокол, в който се посочва вида на проверката, от кого е извършена, времев и тематичен обхват, както и резултатите от нея. Протоколът се представя на ръководството на дружеството заедно с констатациите и направените препоръки (ако има такива).

Чл. 43. (1) Специализираната служба се ръководи от служител на Дружеството, заемащ висша ръководна длъжност. Служителят по изречение първо е такъв, който притежава достатъчно познания относно рисковата експозиция на Дружеството във връзка с изпирането на пари и финансирането на тероризма и достатъчно висок ранг за вземане на решения, засягащи тази рискова експозиция, като не е необходимо във всички случаи това да бъде орган или член на орган на управление или представителство на Дружеството.

(2) Ръководителят на Специализираната служба следва да има минимум 3 години професионален опит, свързан с дейността на Дружеството и завършено подходящо висше образование (например: право, счетоводство, финанси, сигурност или друго, преценено от Дружеството като подходящо).

(3) Ръководител на Специализираната служба в Дружеството е ръководителят на Звено „Нормативно съответствие“. Ръководителят на службата отговаря за осъществяването на вътрешния контрол по изпълнението на задълженията по ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и настоящите Правила в Дружеството.

(4) Ръководителят на Специализираната служба се определя със заповед на Изпълнителния/те директор/и и Прокуриста, която се свежда до знанието на служителите в Дружеството. Определянето на Ръководителя на Специализираната служба може да се извърши и със заповедта по чл. 41, ал. 2.

(5) Дружеството е длъжно в 7-дневен срок от определянето или смяната на ръководителя на Специализираната служба да уведоми дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС за имената на служителите, както и да предостави координати за връзка с него. Задължението за уведомяване може да се изпълни както от Ръководителя на Специализираната служба, така и от друг служител на Дружеството, на когото това е възложено от Съвета на директорите на Дружеството.

(6) На ръководителя на Специализираната служба се възлагат следните функции и правомощия, във връзка с прилагането на ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и настоящите Правила, както и на указанията и актовете на компетентните държавни органи:

1. контролира идентификацията и проверка на идентификацията на клиентите, която трябва да осъществяват служителите на Дружеството;

2. контролира прилагането на мерките за комплексна проверка по отношение на клиентите, съобразно изискванията на ЗМИП, ППЗМИП и настоящите Правила;

3. контролира събирането, съхраняването и защитата на информация съгласно изискванията на ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и настоящите Правила;

4. в предвидените от настоящите Правила случаи одобрява встъпването или продължаването на делови взаимоотношения, или извършването на операции и сделки с лица, за които е установено, че са лица по чл. 20;

5. в предвидените от настоящите Правила случаи одобрява прилагането на мерки за опростена комплексна проверка по реда на Глава трета, Раздел II от Правилата;

6. уведомява в писмена форма Изпълнителния/те директори и Прокуриста на Дружеството, когато възникне съмнение за изпиране на пари и/или финансиране на тероризъм или необходимост от подаване на информация до дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС, като му съобщава цялата налична информация (уведомлението може да бъде направено и след подаване на уведомлението за съмнение за изпиране на пари, финансиране на тероризъм или за наличие на средства с престъпен произход до дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС по реда на чл. 76 и 77);

7. следи за спазването на забраната по чл. 80 от ЗМИП за съобщаване на клиенти или други лица относно извършено разкриване на информация до компетентните органи;

8. отговаря за правилното съхраняване и водене на специалния дневник по чл. 78, ал. 1 и на преписките по чл. 78, ал. 5;

9. оказва съдействие на дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС, както и на министъра на вътрешните работи и другите предвидени в ЗМИП и ЗМФТ държавни органи, когато това е предвидено от ЗМИП и/или ЗМФТ, като осигурява на последните информация при съмнение за действия по изпиране на пари и/или финансиране на тероризъм;

10. дава указания на служителите на Дружеството по прилагане разпоредбите на ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и тези Правила;

11. изготвя ежегодно по реда, в сроковете и при условията на чл. 67 от ППЗМИП плановете за въвеждащо и продължаващо обучение на служителите за запознаването им с изискванията на ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ, предлага ги на Изпълнителния директор на Дружеството за утвърждаване;

12. следи за изпълнението на плановете по т. 11 и изготвя отчети по изпълнението им, като провежда въвеждащи и продължаващи обучение по прилагането на изискванията на ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и настоящите Правила на членовете на Специализираната служба, както и на останалите служители на Дружеството, които имат отношение към прилагането на посочените нормативни и вътрешнонормативни документи, изготвя необходимите документи за провеждане на обученията (програми, презентации, учебителни, изпитни и тестови материали, протоколи от проведени обучения и др.) и следи за правилното им съхраняване;

13. изпълнява функциите по чл. 49, ал. 2.

14. Изготвя до 30 януари на годината Годишен доклад до Съвета на директорите относно състояние, дейност и ресурси на дружеството по противодействие на изпирането на пари и/или финансирането на тероризма, както и за установената степен на риск за изминалата година. Структурата и съдържанието на Годишния доклад е Приложение към настоящите Правила като той се приема на основание чл. 106 от ЗМИП, както и т. 49-50 от Насоки на ЕБО относно политиките и процедурите, свързани с управление на нормативното съответствие, и ролята и отговорностите на служителя, отговорен за нормативното съответствие във връзка с БИП/БФТ, съгласно член 8 и глава VI от Директива (ЕС) 2015/849 (EBA/GL/2022/05).

(7) Проверка на професионалната компетентност и надеждността при наемане на Ръководителя на Специализираната служба се извършва чрез интервю по темата и писмен тест от поне 15 въпроса, покриващи основните институти на ЗМИП и ЗМФТ. За целите на проверката по изречение първо може да се изисква и свидетелство за съдимост или друг аналогичен документ за лицата, които не са български граждани;

(8) Текуща оценка на Ръководителя на Специализираната служба се извършва на годишна база, заедно с общото атестиране на лицето. Проверката и обучението на

Ръководителя се извършва минимум един път годишно, като проверката се осъществява чрез тест по въпросите на ЗМИП и анализ на извършените проверки и действия по приложението на ЗМИП, ППЗМИП и ВПКПИПФТ.

Чл. 44. (1) При изпълнение на своите функции, Ръководителят на Специализираната служба и служителите в нея имат право да изискват от всички служители на Дружеството информация за деловите взаимоотношения с клиентите, за извършените сделки и операции и основанийта за извършването им, както и различни справки за клиентите, според нуждите в съответния случай.

(2) Изисканата по ал. 1 информация не може да бъде отказана от страна на служителите в Дружеството и се предоставя в посочения от Ръководителя на Специализираната служба или служителите в нея срок.

Чл. 45. Ръководителят и служителите в Специализираната служба могат да се обучават за продотвратяване и разкриване на случаи на изпиране на пари и/или финансиране на тероризма чрез посещение на обучителни курсове, организирани от трети лица с доказана експертиза в сферата или, по преценка на Дружеството и с оглед нуждите му, във висши училища по специални програми.

Раздел II

Разпределение на отговорността на представителите и служителите на Дружеството за изпълнението на задълженията, установени в ЗМИП, ППЗМИП и тези Правила

Чл. 46. (1) Служителите в Звено “Управление на портфейли и колективни инвестиционни схеми” – в случаите, когато служители на звеното директно комуникират с клиенти, чиито средства управляват, служителите на звеното е възможно да се усъмнят, че определена ситуация е свързана с ИП или ФТ. В този случай служителите на звеното докладват съмнението си на Специализираната служба.

(2) Служителите от Звено “Бек офис, продажби, отношения с клиентите и маркетинг” – предвид факта, че това звено регистрира новите клиенти, приема клиентските документи, приема поръчки и т.н., тоест, има реален досег с клиента, това е звеното, при което е възможно да възникнат най-много ситуации, свързани със ЗМИП и ЗМФТ. Звеното комуникира в тясна връзка със Специализираната служба. Винаги, когато звеното приема документи на нов клиент, документите се изпращат на Специализираната служба, която преценява каква комплексна проверка да се направи на клиента и какви документи да се изискат от него. Лице не може да стане клиент на УД, ако Специализираната служба не е потвърдила, че изискванията на ЗМИП са изпълнени. По всички въпроси, свързани със ЗМИП, ЗМФТ и актовете по прилагането им, звеното действа съгласно инструкциите на Специализираната служба.

(3) Служителите от Звено “Управление на риска” - няма преки задължения във връзка със ЗМИП и ППЗМИП. Задълженията им са свързани с уведомленията, които е УД длъжно да прави по чл.72 ЗМИП при възникнало съмнение за ИП.

(4) Служителите от Звено „Счетоводство“ наблюдават движението (вход/изход) на клиентските активи по сметки, ползваната услуга от клиента, промени и динамика в профила на клиента, смяна на страни, промяна в плащания, размери, основания, допълване на клаузи в договора и други установени в настоящите Правила индикатори, като при разминаване с установения рисков профил, уведомяват незабавно Ръководителя на Специализираната служба.

(5) Звено "Нормативно съответствие" – дейността му е свързана с проверки и оценки на адекватността и ефективността на приетите от управляващото дружество (УД) мерки, политики и процедури по ЗДКИСДПКИ, както и на предприетите действия за отстраняване на всички пропуски при спазването на задълженията от страна на УД по

отношение на приложимото законодателство. Служители от звеното могат да бъдат част от Специализираната служба по ЗМИП по решение на Изпълнителния/те директор/и и Прокуриста.

Чл. 47. (1) Съветът на директорите на Дружеството, извършва общ надзор по спазването на настоящите Правила.

(2) Съветът на директорите на Дружеството получава доклади от Специализираната служба по въпросите от нейната компетентност, съгласно настоящите Правила.

(3) Съветът на директорите на Дружеството приема „Вътрешните правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма“ на Дружеството и собствената оценка на риска от ИП/ФТ на Дружеството, както и всички техни изменения и допълнения.

(4) Изпълнителният/те директор/и и Прокуриста изпълняват следните функции:

1. издават заповедите за създаването и определянето на състава и Ръководителя на Специализираната служба;

2. извършват общ контрол върху дейността на специализираната служба;

3. одобряват встъпването или продължаването на делови взаимоотношения, или извършването на операции и сделки с лица, за които е установено, че са лица по чл. 20 (в случаите, в които тези функции не се изпълняват от Ръководителя на Специализираната служба или при неговото отсъствие, както и в случаите, при които Изпълнителният/те директор/и и Прокуриста преценят, че решението на Ръководителя на Специализираната служба по съответния казус е неправилно;

4. одобряват прилагането на мерки за опростена комплексна проверка по реда на Глава трета, Раздел II от Правилата (в случаите, в които тези функции не се изпълняват от Ръководителя на Специализираната служба или при неговото отсъствие, както и в случаите, при които Изпълнителният/те директори и Прокуриста преценят, че решението на Ръководителя на Специализираната служба по съответния казус е неправилно.

(5) СД на Дружеството извършва преглед, проверка и оценка на правилата, процедурите и изискванията по ЗМИП и ЗМФТ, прилагани в Дружеството. Този преглед може да бъде възложен на Ръководителя на Специализираната служба, която на годишна база докладва на СД за нуждата от изменения или допълнения в правилата и процедурите, както и за необходимостта от въвеждане на допълнителни мерки по противодействие на ИП/ФТ и за ефективността на текущо прилаганите мерки.

Чл. 48. Никое от описаните в настоящите Правила задължения и функции на звена и органи в Дружеството не следва да се разглежда откъснато от основните им задължения. Всички задължения и функции на звената и органите в Дружеството по прилагане на настоящите Правила ще се възприемат като функционално допълнение, което добавя стойност в колективната компетентност на служителите на Дружеството по противодействие на изпирането на пари и/или финансирането на тероризъм.

Раздел III

Данни за контакт с Дружеството и с отговорните му представители и служители за целите на ЗМИП и ЗМФТ

Чл. 49. (1) Данните за контакт с представляващите Дружеството, както и с Ръководителя на Специализираната служба по ЗМИП са посочени в Приложение към настоящите правила.

(2) Ръководителят на Специализираната служба осъществява:

1. контакт със САД „Финансово разузнаване“ на ДАНС и други държавни органи по въпросите на противодействието на изпирането на пари и/или финансирането на тероризма;

2. съдействие на САД „Финансово разузнаване“ на ДАНС и КФН при извършване на проверки и изискване на информация, съгласно правомощията на посочените контролни органи, определени със ЗМИП, ЗМФТ и ЗКФН;

3. разкриване на информация до САД „Финансово разузнаване“ на ДАНС и други компетентни държавни органи, определени в ЗМИП и ЗМФТ.

(3) Задълженията си по предходната алинея ръководителят на Специализирана служба осъществява изцяло в рамките на ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ.

Раздел IV

Вътрешен одит. Независим одит

Чл. 50. С оглед естеството, размера и сложността на дейността си и естеството и обхвата на предоставяните услуги и дейности, **Дружеството към настоящия момент оценява, че няма необходимост да формира звено за Вътрешен одит по спазване на ЗМИП и ЗМФТ.**

Чл. 51. (1) С решение на Съвета на директорите на Дружеството може да се допусне извършването на независим одит, при който да се проверяват и оценяват правилата, процедурите и изискванията по ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ, когато това е целесъобразно с оглед на размера и естеството на стопанската дейност на Дружеството.

(2) Преценката за целесъобразност по предходната алинея се изготвя от Специализираната служба и се предлага с доклад на Съвета на директорите за утвърждаване. Преценката се извършва съобразно принципите на:

1. правилност;
2. полезност, включително чрез оценка на съотношението „разходи-ползи“;
3. целенасоченост;
4. конфиденциалност.

(3) Преценката може да е свързана с допускане на независим външен одит, в случаите, при които:

1. Дружеството има отношения с клиенти, които са оценени като високорискови и се налага прилагането на мерки за разширена комплексна проверка;

2. Дружеството приема нови канали за доставка, нови продукти, нови бизнес практики с висока сложност, чието ниво на риск с оглед изискванията на ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ следва да бъде оценено от независимо трето лице;

3. са налице случаи с особено висока правна и фактическа сложност, при които са намесени няколко юрисдикции и изискващи по-високо ниво на специални знания, налагащи извършването на независим външен одит по ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ;

4. в други случаи, които биха могли да възникнат в дейността на Дружеството, които изрично се посочват в доклада на Специализираната служба по ал. 2.

(4) В случаите, в които Съветът на директорите прецени, че независим одит може/следва да бъде допуснат, то лицето, което го извършва следва да разполага с доказани професионални знания в областта по противодействие на изпирането на пари и/или финансирането на тероризма.

(5) Установяването на отношения с независим одитор по противодействие на изпирането на пари и/или финансирането на тероризма се извършва на договорна основа при спазване на изискванията за защита на информацията и личните данни, установени в действащото и приложимо за дейността на Дружеството законодателство.

ГЛАВА ДЕСЕТА
**ВЪТРЕШНА СИСТЕМА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ ДАЛИ ПОТЕНЦИАЛЕН КЛИЕНТ,
СЪЩЕСТВУВАЩ КЛИЕНТ ИЛИ ДЕЙСТВИТЕЛЕН СОБСТВЕНИК НА КЛИЕНТ Е
ВИДНА ПОЛИТИЧЕСКА ЛИЧНОСТ ИЛИ ЛИЦЕ, СВЪРЗАНО С ТАКАВА
ЛИЧНОСТ**

Раздел I
Общи разпоредби за системата

Чл. 52. (1) Дружеството прилага вътрешна система, която му позволява да установи дали потенциален клиент, съществуващ клиент или действителен собственик на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, е лице по чл. 20 – видна политическа личност или лице, свързано с видна политическа личност.

(2) Вътрешната система на Дружеството се основава на следните източници на информация:

1. информация, получена чрез прилагане на мерките за разширена комплексна проверка;

2. писмена декларация, изискана от клиента, с цел установяване дали лицето попада в някоя от категориите видна политическа личност или в някоя от категориите на лицата, които са свързани с видна политическа личност – чл. 20 от настоящите Правила (Приложение № 6). Установяването дали потенциален клиент, съществуващ клиент или действителен собственик на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, е ВПЛ или свързано с ВПЛ лице не може да се основава единствено на информация, получена чрез писмена декларация;;

3. информация, получена чрез използването на вътрешни или външни бази от данни, които могат да бъдат както със свободен достъп, така и с платен достъп:

а) проверки в интернет страниците на съответните институции за съвпадение на имена клиенти – физически лица, или на действителни собственици на клиенти – юридически лица или други правни образувания, с имената на лица, които са видни политически личности или свързани с тях лица, ако такава информация може да бъде изведена от тези страници;

б) проверки в интернет страницата на Комисията за противодействие на корупцията и (КПК) – в „Регистър на лица, заемащи висши публични длъжности“;

в) проверки във външни бази данни с платен достъп (в случай, че Дружеството реши да използва такива бази данни с платен достъп);

г) проверки във вътрешни бази данни, информационни системи или електронни архиви на Дружеството, съдържащи информация за съществуващи и стари клиенти, събрана при прилагането на мерките за комплексна проверка по ЗМИП и ППЗМИП (в случай, че дружеството поддържа или започне да поддържа такива бази, системи, архиви).

(3) Служителите на дружеството, които осъществяват контакт с клиента и отговарят за подписването на договора с него изискват от потенциален клиент, съществуващ клиент или действителен собственик на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, попълването на декларация дали съответното лице е лице по чл. 20 – видна политическа личност или свързано с такава личност лице.

(4) Декларацията по ал. 3 може да бъде включена като част от друг документ, изходящ от декларатора, но трябва да съдържа всички реквизити съобразно Приложение № 6 и да не предизвиква съмнение относно лицето, което я подава, и относно съдържанието ѝ. Декларацията се подава пред определен от Дружеството служител. Подаване на декларацията се приема за възможно и чрез електронно изявление, електронен документ или електронен подпис, при спазване на изискванията на Раздел VII от ППЗМИП.

(5) Ако се окаже, че потенциален клиент, съществуващ клиент или действителен собственик на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, попада в някоя от категориите лица, посочени в чл. 20 от настоящите Правила (чл. 36 от ЗМИП), служителите на Дружеството незабавно уведомяват ръководителя на Специализираната служба и Изпълнителния/те директор/и и Прокуриста на Дружеството.

(6) Само след изрично одобрение от Изпълнителния/те директор/и и Прокуриста или от Ръководителя на Специализираната служба може да се допусне встъпване в или продължаване на делови взаимоотношения с лице, което е видна политическа личност или е свързано с такова лице (Приложение № 12).

(7) При разминаване в данните, посочени за лицето (дали е лице по чл. 20 или не) в използваните бази данни и в попълнената декларация от лицето, се извършва допълнително проучване от Специализираната служба по ЗМИП чрез прилагане на мерки за разширена комплексна проверка и/или проучване, възложено на независим външен одитор. За резултатите се уведомява Съвета на директорите на Дружеството или Изпълнителния/те директор/и и Прокуриста, който взема решение да одобри или да отхвърли встъпването в делово отношение с лицето въз основа на изложените и проверени факти.

(8) Ако встъпването в делови взаимоотношения с лице по чл. 20 е одобрено, то Специализираната служба осъществява текущо и разширено наблюдение на сделките и операциите на това лице на ежемесечна база, както и следи за спазване на сроковете за заемане на съответната длъжност от лицето по чл. 20 и изтичането на едногодишния срок по чл. 22, ал. 4 (чл. 37 от ЗМИП).

(9) Всички проверки във вътрешни или външни бази данни, справки на интернет страници на държавни органи, справки от специални информационни системи, проверки, предложения, анализи на риска и други, касаещи видни политически личности и свързани с тях лица се документират чрез разпечатка от справката (или съответния документ), от която са видни дата и час на извършване на справката (или съответния документ), имената и длъжността на служителя, извършил справката, както и за кое лице се отнася справката. Справката може да се съхранява и в електронен вариант, при спазване на изискванията за наличната в нея информация по предходното изречение.

Раздел II

Особености на разширената комплексна проверка при видни политически личности

Чл. 53. (1) Дружеството прилага поне два от способите по чл. 52, ал. 2 от настоящите Правила, за да установи дали клиентът или действителният собственик на клиента юридическо лице или друго правно образувание е видна политическа личност, или лице, свързано с такава личност, когато:

1. клиентът или действителният собственик на клиента е от държава, за която е налична информация за високи нива на корупция, или от държава – обект на санкции, ембарго или подобни мерки от страна на Европейския парламент и от Съвета или от Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации, както и в случаите на конкретни указания от страна на Европейския съюз или Организацията на обединените нации;

2. клиентът юридическо лице или друго правно образувание е със структура на собственост, която включва номинални собственици и управители или по друг начин затруднява установяването на действителните собственици и/или предполага анонимност;

3. при липса на реална дейност в страната и/или когато сметката се използва предимно за прехвърляне на средства между други лица;

4. при частично съвпадение на идентификационните данни с тези на лица, за които е налична негативна информация в бази данни или информация от открити източници;

5. в други случаи на установен от Дружеството по-висок риск от ИП/ФТ.

Чл. 54. (1) В случаите, когато клиент е лице, престанало да заема длъжност, която го определя като видна политическа личност за период, по-дълъг от една година, Дружеството извършва оценка на риска от деловото взаимоотношение с клиента. Преценката се извършва относно необходимостта от продължаване прилагането на една или на няколко от мерките за разширена комплексна проверка. Рискът се отчита и мерките се прилагат и след изтичане на едногодишния период до момента, в който основателно може да се приеме, че това лице вече не представлява риск, специфичен за видните политически личности.

(2) Оценката по ал. 1 се документира и съхранява по реда на настоящите Правила, изискванията на ЗМИП и ППЗМИП.

(3) Оценката по ал. 1 се актуализира периодично на 12 месеца. Периодът на актуализация е в зависимост от обективни критерии с цел гарантиране прилагането на подходящи мерки за комплексна проверка спрямо последващите сделки и операции на клиента, които са съобразени с нивото на риск, и може да е и по-дълъг.

Чл. 55. (1) Когато в хода на текущото и на разширеното наблюдение на деловото взаимоотношение с клиент, за когото или за действителния собственик на когото е установено, че е видна политическа личност/свързан с такава, се установят ситуации на потенциално по-висок риск, за продължаване на деловото взаимоотношение с клиента се изисква одобрение от служител на висша ръководна длъжност на Дружеството – Изпълнителен директор или в негово отсъствие Ръководител на Специализираната служба (Приложение № 12).

(2) В зависимост от честотата на ситуацияите по ал. 1 такова разрешение може да се изисква и на годишна база или на по-кратки периоди (например 6 месеца) според нивото на установения риск.

ГЛАВА ЕДИНАДЕСЕТА ВЪТРЕШНА СИСТЕМА ЗА СОБСТВЕНА ОЦЕНКА НА РИСКА И ОПРЕДЕЛЯНЕ НА РИСКОВИЯ ПРОФИЛ НА КЛИЕНТИТЕ

Раздел I Собствена оценка на риска

Чл. 56. (1) За да установи, разбере и оцени рисковете от изпиране на пари и/или финансиране на тероризма, Дружеството извършва собствена оценка на риска. Методиката за оценка на риска е избрана от Дружеството и в нея се посочват видовете фактори и категории рискове, които се оценяват.

(2) При извършване на оценката по ал. 1 Дружеството отчита рискови фактори, които се отнасят до клиентите, държавите или географските зони, предлаганите продукти и услуги, извършваните операции и сделки и механизмите за доставка.

(3) Във всички случаи, когато се изготвя собствена оценка на риска се съобразяват вида на извършваната от Дружеството дейност и нейния обем.

(4) Дружеството предприема подходящи действия, за да идентифицира и оцени потенциалните рискове от изпиране на пари и/или финансиране на тероризъм, произтичащи от въвеждането на нови продукти, бизнес практики и механизми за доставка, както и от използването на нови технологии при нови или вече съществуващи продукти, бизнес практики и механизми за доставка. Дружеството предприема действията по предходното изречение преди въвеждането на нови продукти, бизнес практики и механизми за доставка, както и преди използването на нови технологии при нови или вече съществуващи продукти, бизнес практики и механизми за доставка.

Чл. 57. (1) Собствената оценка на риска включва най-малко категориите на висок, среден и нисък риск.

(2) Оценката на риска се актуализира веднъж годишно в срок до 31 август за съответната година. Оценката се актуализира и в следните случаи:

1. при настъпване на значителна промяна на предоставяните или използваните продукти, услуги и механизми за доставка или по отношение на клиентите и географските фактори;

2. при установени от дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС или от съответния орган за надзор (в случая КФН) в рамките на контролната им дейност нарушения на ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ, които се отразяват негативно на извършената от Дружеството оценка на риска;

3. настъпване на други събития или фактори, които биха могли да имат съществено значение за общото ниво на риск, произтичащ от дейността на Дружеството.

Чл. 58. При изготвянето и актуализирането на оценката на риска Дружеството задължително съобразява и отразява резултатите от:

1. националната оценка на риска по Глава седма, Раздел I от ЗМИП;
2. наднационалната оценка на риска, изготвяна от ЕК на ниво ЕС и
3. препоръките на Европейската комисия.

Чл. 59. Собствената оценка на риска на Дружеството се извършва от Специализираната служба и се представя на Съвета на директорите за запознаване и приемане. Съветът на директорите извършва актуализация на собствената оценка на риска на Дружеството по предложение на Ръководителя на Специализираната служба преди изтичане на срока по чл. 57, ал. 2.

Чл. 60. (1) Собствената оценка на риска се документира и се съхранява по реда на настоящите Правила, съобразно изискванията на ЗМИП и ППЗМИП.

(2) Оценката на риска е достъпна за дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС и за органите за надзор (КФН).

Чл. 61. (1) Дружеството отчита резултатите от собствената оценка на риска по настоящата Глава във вътрешните си правила за контрол и предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма.

(2) Отчитането на оценката се извършва чрез въвеждането на подходящи мерки за комплексна проверка, както и за вътрешна организация, контрол и обучение на служителите по спазването на изискванията на ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ.

Раздел II

Идентифициране и оценка на рисковете, които произтичат от установяването на делово взаимоотношение или от извършването на случайна операция или сделка

Чл. 62. (1) За да може да прецени вида, степента и обема на прилаганите мерки за комплексна проверка на клиента съгласно Глава втора от ЗМИП, Дружеството определя рисковия профил на клиента, като идентифицира и оценява рисковете, които произтичат от установяването на делово взаимоотношение с клиента или от извършването на случайна операция или сделка с него.

(2) При идентифицирането и оценката на рисковете по ал. 1 Дружеството отчита най-малко следните категории рискови фактори, свързани със:

1. клиента и действителния собственик на клиента (когато е приложимо);
2. държавата или географската зона, в която е установен клиентът или неговият действителен собственик, или в която клиентът или неговият действителен собственик

извършва стопанската си или професионалната си дейност, или с която е свързан по друг начин;

3. предлаганите продукти и услуги, както и с вида на извършваните сделки или операции;

4. механизмите за доставка, използвани за продуктите, услугите, сделките и операциите по т. 3.

(3) При идентифицирането и оценката на рисковете по ал. 1 Дружеството:

1. взема предвид информация, която се съдържа във:

а) извършваната от Европейската комисия наднационална оценка на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризъм на ниво ЕС;

б) Националната оценка на риска по Глава седма, Раздел I от ЗМИП и собствената оценка на риска на Дружеството по предходния раздел от тези Правила;

в) Секторни оценки на риска от професионални организации или сдружения на лицата по чл. 4, т. 5 от ЗМИП, ако такива са изготвени;

г) информацията, събрана в хода на комплексната проверка на клиента;

2. може да взема предвид и информация, която се съдържа във:

а) насоки, решения или документи, приети от институции на Европейския съюз, Групата за финансови действия срещу изпирането на пари (FATF), международни организации с компетентност в сферата на превенцията и предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма;

б) насоки, решения или документи, приети от държавни органи и институции с компетентност в сферата на превенцията и предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма;

в) друга достъпна информация, при задължително отчитане надеждността на източника ѝ.

(4) Дружеството прилага ал. 2 и 3, като взема предвид най-малко:

1. предназначението на установяваното делово взаимоотношение и извършваната сделка или операция;

2. размера на предстоящата сделка или операция;

3. регулярността или продължителността на установяваното делово взаимоотношение.

(5) Посочените в ал. 4 фактори се отчитат като се събира информация от клиента с Въпросник, който е Приложение № 1 към настоящите Правила.

Чл. 63. (1) Таблицата (матрицата) за оценка на риска спрямо клиента и за определянето на рисковия му профил се предлага от Ръководителя на Специализираната служба и се приема от Съвета на директорите (Приложение № 13).

(2) Таблицата по ал. 1 се попълва въз основа на събраната от клиента информация, както и на извършените проверки и/или използвани вътрешни и външни бази данни. За целите на оценка на риска спрямо клиента и действителния собственик на клиент – юридическо лице или друго правно образувание (когато това е приложимо), Дружеството не събира, не обработва и не съхранява непублична информация, придобита от закрити или класифицирани източници на информация. Дружеството няма нормативно задължение да разполага с такава информация и наличието ѝ в държавен орган не се явява обвързващо за Дружеството, доколкото то няма достъп до нея.

(3) След попълване на таблицата по ал. 1 се изгражда рисков профил на клиента, който попада в една от следните категории: нисък, среден или висок. По отношение на клиенти, които са категоризирани като високорискови се прилагат мерки за разширена комплексна проверка.

Чл. 64. (1) Оценката на риска на клиента, включително отчетените рискови фактори и определената им относителна тежест, се документира и съхранява по реда на тези Глава дванадесета, Раздел II от тези Правила и съобразно изискванията на ЗМИП.

(2) Когато се предвижда прилагане на мерки за опростена комплексна проверка в случаи, които не попадат в предварително одобрените категории, оценката на риска се одобрява от служител на висша ръководна длъжност – Изпълнителния/те директор/и и Прокуриста, а в негово/тяхно отсъствие ръководителя на Специализираната служба.

Чл. 65. (1) Оценката на риска на клиента се актуализира периодично, като периодите за актуализация се определят съобразно установения риск и са както следва:

1. за клиенти с рисков профил „нисък риск“ – 24 месеца;
2. за клиенти с рисков профил „среден риск“ – 18 месеца;
3. за клиенти с рисков профил „висок риск“ – 12 месеца.

(2) Сроковете, посочени в предходната алинея се прилагат от Дружеството и при извършване на преглед на клиентските досиета, като се отчита установеното и документирано ниво на риск. Сроковете по предходната алинея може да се променят с решение на Съвета на директорите по предложение на Ръководителя на Специализираната служба.

(3) Сроковете, посочени в ал. 1 се прилагат от Дружеството и при извършване на текущо наблюдение върху установените делови взаимоотношения и проверка на сделките и операциите, през времетраенето на тези взаимоотношения.

(4) Независимо от периодите за актуализация по ал. 1, Дружеството предприема незабавно действия за актуализиране на оценката на риска на клиента, когато при прилагане на мерките за комплексна проверка за изясняване произхода на средствата и текущо наблюдение върху установените делови взаимоотношения и проверка на сделките и операциите, през времетраенето на тези взаимоотношения, се установи несъответствие между информацията за клиента, сделките и операциите със:

- характера и целта на установеното делово взаимоотношение;
- установения по отношение на деловото взаимоотношение с клиента риск;
- налице е промяна в обичайната стойност на операциите на клиент;
- има значителна промяна в начина, по който се използва сметката на клиент;
- налице е друга съществена промяна в обстоятелства, касаещи клиента.

(5) При извършване на оценка на риска на клиента Дружеството отчита като специфичен фактор, че даден клиент може да е пасивен, т.е. да не е извършвал активни операции през Дружеството в продължение на няколко години и не е предоставил актуална информация на Специализираната служба при периодичните проверки (за пасивни клиенти се приемат такива, които не са извършвали операции с дялове и не са предоставили актуална информация минимум 3 години). Този фактор, в съвкупност с невъзможността да се прекрати отношението с клиента, поради факта, че притежаваните от него дялове на КИС не може да се прехвърлят в депозитарна институция или на трето лице, води до невъзможност да се предоставят услуги на клиента. В описаната хипотеза Дружеството приема, че валидна е последната извършена оценка на риска на клиента и я запазва като такава без да я променя, поради факта, че няма новонастъпили факти и обстоятелства касаещи пасивния клиент. Операции с дялове от страна на такъв клиент и/или предоставянето му на каквито и да е услуги не може да се извърши без да се проведе изцяло нова комплексна проверка и събиране на всички изискуеми по ЗМИП и настоящите Правила документи.

Раздел III

Мерки за управление на риска

Чл. 66. (1) В случаите, при които Дружеството установи, че нивото на риск, което произтича от установяването на делово взаимоотношение или от извършването на случайна сделка или операция е „високо“, се прилагат следните мерки:

1. изискване и/или събиране на по-голям обем от данни, документи и информация;
2. изискване на данни, документи и информация от различни източници с цел съпоставяне, събиране и/или проверка на вече събрани данни, документи и информация;
3. съобразяване честотата на извършване на действията по т. 1 и 2 с установеното ниво на риск от изпиране на пари и/или финансиране на тероризъм (*при „висок риск“ периодът е веднъж на 12 месеца, при „среден риск“ – веднъж на 18 месеца*);
4. изискване на разрешение от служител на висша ръководна длъжност (*Ръководителя на Специализираната служба, а в негово отсъствие – Изпълнителния/те директор/и и Прокурита*) за установяване или продължаване на деловото взаимоотношение или извършване на случайна сделка или операция, както и за извършване на определени сделки или операции в рамките на деловото взаимоотношение, или разрешаване ползването на отделни продукти или услуги, бизнес практики, механизми за доставка, или за използването на нови технологии;
5. изясняване на източниците на имущественото състояние на клиента (*при клиенти оценени с „висок риск“ и при видни политически личности и свързани с тях лица*), ако Ръководителят на Специализираната служба прецени това за подходящо;
6. изискване на референции от контрагенти на клиента или от други лица, които са задължени субекти по ЗМИП (*например, но не само: банки, лицензирани финансови институции, регистрирани одитори, счетоводители, адвокатски дружества с добра репутация и други*);
7. възлагане на проучване или предприемане на други необходими за целта действия на лица, ползващи се с добра репутация и притежаващи доказана експертиза и практически опит в сферата на превенцията и предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма;
8. предприемане на други действия, преценени от Съвета на директорите на Дружеството като подходящи.

(2) Допълнителните мерки (действия) по ал. 1, т. 8 могат да включват и:

1. извършване на посещения на посочения от клиента адрес;
2. събиране на сведения чрез друг клиент;
3. справки в интернет;
4. изискване на референции от контрагенти в страната или в чужбина или от други задължени лица по ЗМИП;
5. проверка на дейността на клиента, включително чрез посещение на негови производствени или административни помещения или чрез събиране на сведения от негови контрагенти;
6. проверка при работодателя на клиент – физическо лице;
7. други действия, преценени от Съвета на директорите на Дружеството като подходящи.

(3) Предложението за прилагане на мерките по ал. 1 и 2 се извършва от Специализираната служба, но може да бъде извършено и от всеки служител на Дружеството, въз основа на оценка на риска.

(4) Мерките по ал. 1 и 2 може да се прилагат и при „средно“ ниво на риск, което произтича от установяването на делово взаимоотношение или от извършването на случайна сделка или операция. Преценката за конкретните мерки по ал. 1 и 2, които да се приложат се извършва от Специализираната служба.

Чл. 67. За клиенти, попадащи в условията на „висок“ и „среден“ риск съгласно Националната оценка на риска не могат да се прилагат мерки за опростена комплексна проверка.

ГЛАВА ДВНАДЕСЕТА СЪБИРАНЕ, СЪХРАНЯВАНЕ И РАЗКРИВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

Раздел I Събиране на информация

Чл. 68. (1) Събирането на информация от клиента, неговия представител и/или от действителен собственик на клиент юридическо лице или друго правно образувание, се осъществява от Дружеството чрез:

1. Попълване на въпросник по ЗМИП и събиране на данни, изискуеми съгласно приложимото национално законодателство и други пряко приложими Регламенти на ЕК;
2. Предоставяне на данни, документи и сведения от клиента, изискуеми от настоящите Правила и ЗМИП (писмена форма);
3. Попълване на декларации от клиента, изискуеми съобразно настоящите Правила и ЗМИП (писмена форма);
4. Провеждане на интервюта с клиенти;
5. Други методи, предвидени в настоящите Правила и/или ЗМИП, или предложени „ad hoc“ от Специализираната служба по ЗМИП на Дружеството.

(2) Събирането на информацията се извършва при строго спазване на приложимото законодателство, като събраната информация може да служи само и единствено за целите на ЗМИП и ЗМФТ.

Раздел II Съхраняване на информация

Чл. 69. (1) Дружеството съхранява за срок 5 години всички събрани и изготвени по реда на настоящите Правила, ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ документи, данни и информация, включително такива получени като електронни документи и подписани с електронен подпис.

(2) В случаите на установяване на делови взаимоотношения с клиенти срокът по ал. 1 започва да тече от започва да тече от датата на прекратяването на отношенията.

(3) В случаите на извършване на случайни операции или сделки срокът по ал. 1 започва да тече от започва да тече от датата на тяхното извършване.

(4) За документите, изготвени в изпълнение на изискванията за оценка на риска по настоящите Правила и Глава седма от ЗМИП, срокът по ал. 1 започва да тече от началото на календарната година, следваща годината на изготвянето им.

(5) По писмено указание на директора на дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС срокът по ал. 1 може да бъде удължен с не повече от две години.

(6) Настоящите Правила и всички техни редакции и приложения се съхраняват през целия срок на съществуване на Дружеството и до 1 година след прекратяването му, освен ако нормативен акт изисква по-дълъг срок за съхранение.

(7) Условията, начините и мястото на съхранение на документите, данните и информацията по ал. 1 – 6 се уреждат с решение на Съвета на директорите на Дружеството, но ако друго не е предвидено съхранението се извършва по седалище и адрес на управление на Дружеството.

Чл. 70. (1) Всички събрани и изготвени по реда на настоящите Правила, ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ документи, данни и информация, включително свързани с установяване или поддържане на делови взаимоотношения, се съхраняват така, че да бъдат на разположение на дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС, на съответните органи за надзор и на одиторите. Същите се предоставят на дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС при поискване в оригинал, служебно заверен препис, извлечение или справка, в определения от директора на дирекцията срок и формат.

(2) Всички събрани и изготвени по реда на настоящите Правила, ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ документи, данни и информация се съхраняват от Дружеството така, че то да изпълнява безпрепятствено дейността си и задълженията си по ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ.

Чл. 71. Информацията, документите и данните за отделните сделки, операции и клиенти се съхраняват по начин, който позволява тяхното своевременно възстановяване, в случай че същите следва да се предоставят за използване като доказателство в съдебни и досъдебни производства.

Чл. 72. (1) Достъп до определени документи, данни и информация, събрани и изготвени по реда на настоящите Правила, ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ имат служителите на Дружеството, чиито служебни задължения са свързани с прилагането на ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ.

(2) Пълен достъп до документи, данни и информация по ал. 1 имат Ръководителя и служителите в Специализираната служба, както и членовете на Съвета на директорите.

Чл. 73. Всички служители на Дружеството при постъпването си на работа подписват декларация, че няма да разпространяват факти и сведения станали им известни при и/или по повод изпълнение на служебните им задължения, включително такива факти и сведения, касаещи прилагането на ЗМИП, ЗМФТ и ППЗМИП по отношение на клиентите и дейността на дружеството.

Раздел III Клиентско досие

Чл. 74. (1) Дружеството поддържа клиентски досиета, свързани с прилагането на настоящите Правила, ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ по отношение на всеки клиент, с който Дружеството има установени трайни делови взаимоотношения или е извършена случайна операция или сделка, налагаща прилагането на мерки по ЗМИП. Клиентското досие е част от общото клиентско досие, изготвяно и съхранявано в Дружеството при извършване на основната му дейност.

(2) Информацията, която се класира в клиентско досие по настоящите Правила касае само онзи тип информация, която се събира, изготвя, анализира и съхранява съгласно изискванията на ЗМИП, ППЗМИП и тези Правила.

(3) Дружеството периодично преглежда и поддържа актуални клиентските досиета по този раздел. Дейностите по преглед и актуализация на клиентските досиета се извършва от Специализираната служба.

Чл. 75. (1) Клиентските досиета се актуализират периодично, като периодите за преглед и актуализация се определят съобразно установения риск и са както следва:

1. за клиенти с рисков профил „нисък риск“ – 24 месеца;
2. за клиенти с рисков профил „среден риск“ – 18 месеца;
3. за клиенти с рисков профил „висок риск“ – 12 месеца.

(2) По предложение на Специализираната служба или при извършване на проверки от нея, в хипотезите на „висок риск“, срокът за преглед може да бъде съкратен до 1 месец.

(3) При необходимост актуалността на информацията се проверява и се извършват допълнителни действия по идентифициране и проверка на идентификацията в съответствие с изискванията на ЗМИП и ППЗМИП, когато:

1. е извършена операция или е сключена сделка на стойност, различна от обичайната за клиента;
2. има значителна промяна в начина, по който се използва откритата сметка, или в начина, по който се извършват определени операции;
3. на Дружеството е станало известно, че информацията, с която разполага за съществуващ клиент, е недостатъчна за целите на прилагането на мерките за комплексна проверка;
4. на Дружеството е станало известно, че е настъпила промяна в обстоятелствата, установени чрез прилагане на мерките за комплексна проверка, по отношение на клиента.

(4) Съхранението на клиентското досие и достъпът на информация до него се осъществява съобразно изискванията на настоящата Глава и в съответствие със ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ.

Раздел IV

Разкриване на информация при съмнение за изпиране на пари. Специален дневник

Чл. 76. (1) При съмнение и/или узнаване за изпиране на пари, и/или за наличие на средства с престъпен произход, и/или при съмнение за финансиране на тероризъм, всеки служител на Дружеството отговорен за изпълнението на настоящите вътрешни правила, уведомява Ръководителя на Специализираната служба, като:

- посочва в хронологичен ред пълни подробности за възможното закононарушение, включително и това, което е необичайно, нередно или съмнително за операцията или сделката;

- информира Ръководителя на Специализираната служба дали това е първи опит за закононарушение от съответното физическо или юридическо лице;

- запазва в тайна всички факти и обстоятелства и по надлежния ред писмено ги докладва на Ръководителя на Специализираната служба;

- съхранява всички документи за опит да се заблуди Дружеството, или да се прикрият следи от предишно нарушение;

- разкрива пред Ръководителя на Специализираната служба следните факти и обстоятелства (приложими за съответния случай): номерата на банковите сметки, номера на договори, дати на сключване, движение по сметки, начини на търговия, придобиване на дялове, прехвърляне на дялове, видове финансови инструменти и ползвана услуга по ЗДКИСДПКИ, имена на клиенти и/или техни представители, имената на организациите, основанията, както и всички други обстоятелства, пораждащи съмнение за изпиране на пари и/или финансиране на тероризъм;

- в случай на съмнение за изпиране на пари, съмнение за финансиране на тероризъм и/или за наличие на средства с престъпен произход, когато са налице основателни причини да се счита, че приключването на комплексната проверка би довело до предупреждаване или разкриване на информация пред съществуващ или потенциален клиент за възникналото съмнение и/или за предстоящо или извършено уведомяване по реда на ЗМИП или ЗМФТ, Дружеството или конкретен негов служител могат да не приключват комплексната проверка. Действията по изречение първо се предлагат и прилагат от СС по ЗМИП при Дружеството.

(2) При съмнение и/или узнаване за изпиране на пари и/или за наличие на средства с престъпен произход, Дружеството уведомява незабавно дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС преди извършването на операцията или сделката, като забавя

нейното осъществяване в рамките на допустимия срок съгласно нормативните актове, уреждащи дейността му.

(3) В уведомлението до САД „Финансово разузнаване“ на ДАНС се посочва максималния срок, в който операцията или сделката може да се отложи. При узнаване за изпиране на пари или за наличие на средства с престъпен произход, Дружеството уведомява и компетентните органи съгласно Наказателно-процесуалния кодекс, Закона за Министерството на вътрешните работи и Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“.

(4) Когато забавянето на операцията или сделката по ал. 2 е обективно невъзможно или има вероятност това да осуети действията по преследване на бенефициерите на съмнителна сделка или операция, Дружеството уведомява дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС незабавно след извършването ѝ, като посочва причините, поради които забавянето е било невъзможно.

(5) Уведомяването на дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС може да се извърши и от служители на Дружеството, които не отговарят за прилагането на мерките срещу изпирането на пари.

(6) Задължението по ал. 2 възниква и в случаите, когато операцията или сделката не са били довършени.

(7) Информацията относно уведомяването за съмнение по ал. 2 се обменя в рамките на групата, ако Дружеството е част от група, освен ако директорът на дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС даде други указания в законоустановения срок.

Чл. 77. (1) Уведомлението по чл. 76, ал. 2 подава по образец, утвърден от директора на дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС (Приложение № 9).

(2) Към уведомленията по чл. 76, ал. 2 се прилагат служебно заверени копия на всички събрани документи за операцията или сделката и за клиента. Когато документите се предоставят на електронен носител, Дружеството може да удостовери верността на копията на представяните документи с оригиналите, като посочи изрично същото в уведомлението.

(3) В неотложни случаи уведомяването може да се извърши в устна форма с последващо писмено потвърждение в срок до 24 часа.

(4) Неспазването на формата по ал. 1 не води до недействителност на извършеното уведомяване.

(5) Алинея 4 не се прилага в случаите, в които уведомяването следва да бъде извършено във формат, определен от директора на САД „Финансово разузнаване“ на ДАНС, както и когато следва да се извърши по електронен път.

(6) В случай на съмнение за изпиране на пари, съмнение за финансиране на тероризъм и/или за наличие на средства с престъпен произход, когато са налице основателни причини да се счита, че приключването на комплексната проверка би довело до предупреждаване или разкриване на информация пред съществуващ или потенциален клиент за възникналото съмнение и/или за предстоящо или извършено уведомяване по реда на ЗМИП, настоящите Правила или по Закона за мерките срещу финансирането на тероризма, Дружеството може да не приключва комплексната проверка.

Чл. 78. (1) Дружеството завежда в **специален дневник** (Приложение № 10):

1. всяко съобщение на свой служител за възникнало съмнение за изпиране на пари или за наличие на средства с престъпен произход независимо от начина, по който е направено съобщението, заедно със заключение относно необходимостта от докладване на възникналото съмнение;

2. заключение относно целта и характера на операциите или сделките, които са

сложни или необичайно големи, или нямат явна икономическа или законна цел, както и заключение за наличието на съмнение за изпиране на пари или за наличие на средства с престъпен произход.

(2) Алинея 1 се прилага за съобщения и заключения, направени пред представител на Специализираната служба, пред лицата, които управляват и представляват Дружеството или пред друг служител, заемащ висша ръководна длъжност.

(3) Дневникът по ал. 1 се прошнурова, пронумерова и заверява с подписа на Ръководителя на Специализираната служба и с печата на Дружеството.

(4) Дневникът по ал. 1 може да се поддържа и в електронен вид или информацията по ал. 1 може да се съхранява по друг начин, ако електронният дневник, съответно начинът на съхраняване чрез вътрешните системи, отговаря на следните изисквания:

1. функционалните му характеристики позволяват:
 - а) удостоверяване на времето на записване на съобщението с точност до година, дата, час, минута и секунда с квалифицирано удостоверение за време;
 - б) създаване на историческа справка за всички движения, свързани с въвеждане на записи в електронния дневник;
2. функционалните му характеристики не позволяват:
 - а) промяна на поредността на записаните съобщения или на тяхното съдържание;
 - б) неправомерно унищожаване и/или изтриване на записано съобщение;
 - в) неправомерен достъп, изменение или разпространение на дневника.

(5) При завеждане на съобщение лицето, пред което е направено съобщението открива преписка, в която се събират и подреждат по реда на тяхното постъпване всички документи, имащи отношение към извършените от служители на Дружеството действия, свързани със съобщението или съответните операции и сделки по чл. 78, ал. 1, т. 2 от настоящите Правила.

(6) Ръководителят на Специализираната служба отговаря за правилното съхраняване и водене на дневника по ал. 1 и на преписките по ал. 5.

Раздел V

Защита на информацията

Чл. 80. (1) Дружеството, членовете на Съвета на директорите, лицата, които представляват Дружеството, както и всички служители на Дружеството не могат да уведомяват клиент или трети лица за разкриването на информация, когато се касае за:

1. информация поискана от дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС и се касае за предоставяне на каквито и да било събрани и изготвени по реда на ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ или настоящите Правила документи, данни и информация, включително свързани с установяване или поддържане на делови взаимоотношения;
2. разкриване на информация относно съмнение и/или узнаване за изпиране на пари и/или за наличие на средства с престъпен произход;
3. изискана от дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС информация относно съмнителни операции, сделки или клиенти.

(2) Забраната по ал. 1 не е пречка за разкриването на информация между лица по чл. 4, т. 1 – 3, 5 и 8 – 11 от ЗМИП или между техните клонове и дъщерни предприятия, намиращи се в държави членки на Европейския съюз или Европейското икономическо пространство (Норвегия, Исландия и Лихтенщайн), или в трети държави, при условие, че тези клонове и дъщерни предприятия спазват изцяло политиките и процедурите в рамките на групата, включително процедурите за обмен на информация в рамките на групата, и че политиките и процедурите в рамките на групата отговарят на изискванията на ЗМИП.

(3) Хипотезата, уредена в предходната алинея е специална и се прилага за Дружеството, само по отношение на обмена на информация в рамките на група и само след оценка на риска от такова разкриване на информация, извършена от Специализираната служба и представена на Съвета на директорите на Дружеството.

Раздел VI

Процедура за анонимно и независимо подаване на вътрешни сигнали

Чл. 81. (1) Дружеството приема за допустимо в Специализираната служба или в Съвета на директорите да се получи **анонимен вътрешен сигнал**, разкриващ данни за съмнение за изпиране на пари и/или наличие на средства от престъпен произход, както и за нарушения на ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ.

(2) Подаването на вътрешни анонимни сигнали може да става както писмено, така и чрез електронни средства за комуникация на електронните адреси на ръководителя на Специализираната служба или на адресите на членовете на Съвета на директорите, но при искане да се запази анонимността на лицето, което го подава.

(3) След получаването на такъв анонимен вътрешен сигнал пред Съвета на директорите, Изпълнителният/те директор/и и Прокуриста със заповед определя да се извърши проверка на сигнала от Специализираната служба. Проверката се извършва в рамките на 2 работни дни и случаят се докладва на Съвета на директорите. Ако анонимен сигнал е получен в Специализираната служба, то нейният Ръководител извършва проверката и уведомява членовете на Съвета на директорите в рамките на 2 работни дни. Ако за изясняване на случая са необходими повече от 2 работни дни, то срокът се удължава съответно, но не повече от 5 работни дни.

(4) Ако анонимният сигнал касае противоправни действия или бездействия на служители на Дружеството или членове на управителните органи на Дружеството, тези лица не се уведомяват за извършването на проверката. Проверката се извършва по начин, по който лицата да не могат да установят насочеността на проверката, обхваща ѝ и кръга проверявани служители, операции, сделки или клиенти.

(5) Членовете на Специализираната служба и членовете на Съвета на директорите на Дружеството нямат право да разкриват информация за получени анонимни вътрешни сигнали, съгласно описания по-горе ред, освен ако това се изисква съгласно ЗМИП.

(6) Подаването на уведомление до САД „Финансово разузнаване“ на ДАНС или на вътрешен сигнал за съществуващо съмнение за изпиране на пари не е основание за прекратяване на трудовото или служебното правоотношение на лицето, подало уведомлението или сигнала, или за прилагане на други дисциплинарни мерки или санкции спрямо него.

(7) Дружеството пази в тайна самоличността на своите служители или на лица в сходно положение, ангажирани в дейността на Дружеството на друго основание, които подават вътрешни сигнали за потенциални или действително извършени нарушения на ЗМИП, ЗМФТ и актовете по прилагането им. Мерките се определят със заповед на Изпълнителния/те директор/и и Прокуриста на Дружеството, но ако такава не е издадена те неизчерпателно включват:

1. неразкриване на самоличността на подалия сигнала,
2. неразпространяване на информация вътре в Дружеството,
3. разделяне на функцията по разглеждане на сигнала от тази на ръководства на лицето, което го е подало,
4. неприлагане на административни мерки (търсене на обяснения, намаляване на допълнително възнаграждение и др.) спрямо лица, които подават такива сигнали
5. други.

ГЛАВА ТРИНАДЕСЕТА
РЕД ЗА ОБУЧАВАНЕ НА СЛУЖИТЕЛИТЕ
ЗА РАЗКРИВАНЕ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ
ИЗПИРАНЕ НА ПАРИ И/ИЛИ ФИНАНСИРАНЕ НА ТЕРОРИЗЪМ

Раздел I

Обучение на служителите на Дружеството

Чл. 82. (1) Ръководителят на Специализираната служба е длъжен да запознае всички служители на Дружеството с изискванията на ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и настоящите Правила.

(2) Ръководителят на Специализираната служба или нейни членове на годишна база подготвят, предлагат за утвърждаване и изпълняват програми (план) за обучение на служителите на Дружеството по прилагането на ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ. Предложението по изр. първо се прави до Съвета на директорите, който утвърждава програмата за обучение през текущата година в срок до 15 февруари на същата.

(3) Ръководителят на Специализираната служба следи за изпълнението на плановете по ал. 2 и изготвя отчети по изпълнението им.

Чл. 83. (1) Ръководителят и служителите на Специализираната служба на Дружеството провеждат следните видове обучение за прилагането на ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и настоящите Правила на останалите служители на Дружеството, които имат отношение към прилагането на посочените нормативни и вътрешнонормативни документи:

1. Въвеждащо обучение – провежда се на всеки новопостъпил служител в Дружеството до 7 дни от деня на постъпване на работа;

2. Продължаващо обучение – провежда се най-малко веднъж годишно, както и при всяка промяна в приложимото законодателство, касаещо противодействието на изпирането на пари и/или финансирането на тероризма.

(2) Обучението по ал. 1, т. 1 е насочено към запознаването на служителите с изискванията на ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ, пряко приложими Регламенти на ЕК, както и с вътрешните правила на Дружеството.

(3) Обучението по ал. 1, т. 2 освен съдържанието по ал. 2 включва и разпознаване на съмнителни операции, сделки, типологии за изпиране на пари и/или финансиране на тероризъм, източници и клиенти и предприемане на необходимите действия при възникнали случаи на съмнение за изпиране на пари/финансиране на тероризъм.

(4) За проведените обучения се съставя протокол, който се подписва от служителя на Специализираната служба, провел обучението и от служителите на Дружеството, присъствали на обучението. В протокола се отразява обхвата на обучението, дата и място на неговото провеждане. В края на всяка календарна година Ръководителят на Специализираната служба изготвя отчет до Съвета на директорите за спазването на плана за обучение по настоящия раздел.

Раздел II

Обучение на ръководителя и служителите в Специализираната служба

Чл. 84. (1) Съветът на директорите на Дружеството възлага на Изпълнителния/те директор/и и Прокурорите и той пряко отговаря за редовното включване на Ръководителя и служителите на Специализираната служба в курсове за обучение за противодействие на изпирането на пари и/или финансирането на тероризма, организирани от дирекция

„Финансово разузнаване“ на ДАНС, БНБ, КФН, Министерство на финансите или други държавни надзорни органи и институции.

(2) Ръководителят и служителите на Специализираната служба, както и други служители на Дружеството по решение на Изпълнителния/те директор/и и Прокуриста могат да бъдат включвани в обученията в страната и в чужбина, организирани от специализирани организации и/или висши училища, предлагащи професионално обучение по противодействие на изпирането на пари и финансирането на тероризма.

Чл. 85. Включването на Ръководителя и на служителите на Специализираната служба в обученията по чл. 84, ал. 1 и 2 се извършва най-малко веднъж годишно.

Чл. 86. При постъпване на работа на съответната длъжност, както и при влизане в сила или изменение и допълнение на тези Правила, служителите на Дружеството подписват декларация, че са запознати с тях и със своите задължения по тях, и че приемат да ги спазват (Приложение № 8).

ГЛАВА ЧЕТИРИНАДЕСЕТА КЛОНОВЕ НА ДРУЖЕСТВОТО

Чл. 87. (1) Дружеството няма регистрирани клонове, поради което с настоящите Правила не се уреждат въпроси, свързани с прилагането на изискванията на ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и тези Правила от клонове на дружеството в страната и/или в чужбина.

(2) Дружеството не прилага процедури за оценка на риска по отношение на клонове и дъщерни дружества в трети държави, тъй като към момента на изготвяне на настоящите Правила и на оценката на риска по Глава единадесета, Раздел I такива не са формирани.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. Използваните в настоящите Правила понятия имат смисъла и съдържанието, които могат да бъдат изведени (буквално и чрез тълкуване) от съответните текстове на Закона за мерките срещу изпиране на пари (обн. ДВ. бр. 27 от 27 март 2018 г., с последващи изменения и допълнения) и от други нормативни актове, за да отговорят в пълнота на целите на настоящите Правила, както следва:

1. „Клиент“ е всяко физическо или юридическо лице или друго правно образувание, което встъпва в делови взаимоотношения или извършва случайна операция или сделка с Дружеството.

2. „Друго правно образувание“ е всяко неперсонифицирано дружество или всяка друга правна форма, независимо от наличието на правосубектност, което може да встъпва в правоотношения, да притежава или да управлява финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси.

3. „Делово взаимоотношение“ е стопанско, търговско или професионално взаимоотношение, което е свързано с дейността по занятие на задължените институции и лица по ЗМИП и към момента на установяването на контакт се предполага, че то ще има елемент на продължителност.

4. „Случайна операция или сделка“ е всяка операция или сделка, свързана с дейността на Дружеството, която се извършва извън рамките на установени делови взаимоотношения.

5. „Свързани операции“ са операциите и сделките, които отговарят на следните условия:

а) поредица от последователни прехвърляния на парични средства или ценности от или на едно и също физическо лице, юридическо лице или друго правно образувание, които са извършени във връзка с едно задължение, когато всяко отделно прехвърляне е под законовия праг, но които заедно отговарят на критериите за прилагане на мерките за комплексна проверка, или

б) поредица от прехвърляния чрез различни лица по чл. 4 от ЗМИП, която е свързана с едно и също задължение, или

в) друга свързаност, установена с оглед на спецификата на операциите или сделките, основана на прилагане на мерките по ЗМИП.

6. „Официален документ за самоличност“ е:

а) за българските граждани:

- лична карта;
- паспорт, дипломатически паспорт, служебен паспорт, моряшки паспорт, военна карта за самоличност;
- свидетелство за управление на моторно превозно средство;
- временен паспорт;
- служебен открит лист за преминаване на границата;
- временен паспорт за окончателно напускане на Република България.

б) за пребиваващите в Република България чужденци:

- карта на бежанец;
- карта на чужденец, получил убежище;
- карта на чужденец с хуманитарен статут;
- временна карта на чужденец;
- удостоверение за пътуване зад граница на бежанец;
- удостоверение за пътуване зад граница на чужденец, получил убежище;
- удостоверение за пътуване зад граница на чужденец с хуманитарен статут;
- удостоверение за пътуване зад граница на лице без гражданство;
- временно удостоверение за напускане на Република България;
- удостоверение за завръщане в Република България на чужденец.

в) за гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани и членовете на техните семейства:

- лична карта;
- паспорт.

г) документ за самоличност, издаден от чужд компетентен държавен орган, с уникален идентификационен номер на документа, дата на издаване и валидност, съдържащ снимка, имена, дата и място на раждане на лицето и гражданство.

Не са "официални документи за самоличност" документите за пребиваване и чуждестранното свидетелство за управление на моторно превозно средство.

7. „Други официални лични документи“ са:

- свидетелство за управление на моторно превозно средство;
- документи за пребиваване.
- регистрационна карта за чужденците, търсещи или получили закрила в Република България.

8. „Други официални документи“ са тези, които са издадени по установения ред и форма от длъжностно лице в кръга на службата му или от представител на обществеността в кръга на възложената му функция (например документи, издадени от държавни и общински органи (удостоверения за настоящ адрес, удостоверения за регистрация и други подобни), нотариални документи (нотариални актове, нотариално заверени документи и други подобни), документи, свързани със заплащането на комунални услуги като удостоверения/разписки/фактури/сметки за дължими или платени сметки по партидата на дадено лице и други).

9. „Длъжностно лице“ е това, на което е възложено да изпълнява със заплата или безплатно, временно или постоянно:

- а)** служба в държавно учреждение, с изключение на извършващите дейност само на материално изпълнение;
- б)** ръководна работа или работа, свързана с пазене или управление на чуждо имущество в държавно предприятие, кооперация, обществена организация, друго юридическо лице или при едноличен търговец, както и на нотариус и помощник-нотариус, частен съдебен изпълнител и помощник-частен съдебен изпълнител.

10. „Група“ е група от предприятия, състояща се от предприятие майка, от неговите дъщерни предприятия и от правните образувания, в които предприятието майка или неговите дъщерни предприятия имат участие, както и от предприятия, свързани едно с друго по смисъла на чл. 22 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ, L 182/19 от 29 юни 2013 г.).

11. „Европейски надзорни органи (ЕНО)“ са: Европейският банков орган, създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ, L 331/12 от 15 декември 2010 г.); Европейският орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване, създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията (ОВ, L 331/48 от 15 декември 2010 г.) и Европейският орган за ценни книжа и пазари, създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (ОВ, L 331/84 от 15 декември 2010 г.).

12. „Органи за надзор“ са Комисията за финансов надзор, Българската народна банка и държавните органи, овластени от ЗМИП или друг нормативен акт да упражняват общ надзор върху дейността на лице по чл. 4 от ЗМИП.

13. „Групата за финансови действия срещу изпирането на пари (FATF)“ е групата, създадена с Решение на държавните глави на страните от Г-7 и председателя на Европейската комисия по време на срещата на върха на Г-7, състояла се в Париж през 1989г.

14. „Изпиране на пари“ – определение на понятието е поместено в чл. 5 от настоящите Правила.

15. „Финансиране на тероризъм“ – определение на понятието е поместено в чл. 6 от настоящите Правила.

16. „Видна политическа личност“ и „Лице, свързано с видна политическа личност“ са лицата, посочени в чл. 20 от настоящите Правила.

17. „Действителен собственик“ – "Действителен собственик" е физическо лице или физически лица, което/които в крайна сметка притежават или контролират юридическо лице или друго правно образувание, и/или физическо лице или физически лица, от чието име и/или за чиято сметка се осъществява дадена операция, сделка или дейност, и които отговарят най-малко на някои от следните условия:

1. По отношение на юридическите лица и другите правни образувания действителен собственик е лицето, което пряко или косвено притежава 25 или повече на сто от акциите, дяловете или правата на глас в това юридическо лице или другото правно образувание, включително посредством държане на акции на приносител или посредством контрол чрез други средства, с изключение на случаите на дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, което се подчинява на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността.

Индикация за косвено притежаване е налице, когато акционерното или дяловото участие в юридическо лице или друго правно образувание принадлежи на юридическо лице или друго правно образувание, което е под контрола на едно и също физическо лице или физически лица, или на множество юридически лица и/или правни образувания, които в крайна сметка са под контрола на едно и също физическо лице/лица.

2. По отношение на доверителната собственост, включително тръстове, попечителски фондове и други подобни чуждестранни правни образувания, учредени и съществуващи съобразно правото на юрисдикциите, допускащи такива форми на доверителна собственост, действителният собственик е:

- а) учредителят;
- б) доверителният собственик;
- в) пазителят, ако има такъв;
- г) бенефициерът или класът бенефициери, или

д) лицето, в чийто главен интерес е създадена или се управлява доверителната собственост, когато физическото лице, което се облагодетелства от нея, предстои да бъде определено;

е) всяко друго физическо лице, което в крайна сметка упражнява контрол над доверителната собственост посредством пряко или косвено притежаване или чрез други средства.

3. По отношение на фондации и правни форми, подобни на доверителна собственост - физическото лице или лица, които заемат длъжности, еквивалентни или сходни с посочените в т. 2.

(2) Не е действителен собственик физическото лице или физическите лица, които са номинални директори, секретари, акционери или собственици на капитала на юридическо лице или друго правно образувание, ако е установен друг действителен собственик.

(3) "Контрол" е контролът по смисъла на § 1в от допълнителните разпоредби на Търговския закон, както и всяка възможност, която, без да представлява индикация за пряко или косвено притежаване, дава възможност за упражняване на решаващо влияние върху юридическо лице или друго правно образувание при вземане на решения за определяне състава на управителните и контролните органи, преобразуване на юридическото лице, прекратяване на дейността му и други въпроси от съществено значение за дейността му.

(4) Индикация за "непряк контрол" е упражняването на краен ефективен контрол върху юридическо лице или друго правно образувание чрез упражняването на права чрез трети лица, включително, но не само, предоставени по силата на упълномощаване, договор или друг вид сделка, както и чрез други правни форми, осигуряващи възможност за упражняване на решаващо влияние чрез трети лица.

(5) Когато, след като са изчерпани всички възможни средства и при условие, че няма основание за съмнения, не може да се установи като действителен собственик лице съгласно ал. 1 или когато съществуват съмнения, че установеното лице или лица не е действителният собственик, за "действителен собственик" се счита физическото лице, което изпълнява длъжността на висш ръководен служител. Дружеството води документация за предприетите действия с цел установяване на действителния собственик по ал. 1.

18. „Видни политически личности“ по смисъла на ЗМИП и настоящите Правила са физически лица, които изпълняват или на които са били поверени следните важни обществени функции:

1. държавни глави, ръководители на правителства, министри и заместник-министри или помощник-министри;
2. членове на парламенти или на други законодателни органи;
3. членове на конституционни съдилища, на върховни съдилища или на други висши органи на съдебната власт, чиито решения не подлежат на последващо обжалване освен при изключителни обстоятелства;
4. членове на сметна палата;
5. членове на управителни органи на централни банки;
6. посланици и управляващи дипломатически мисии;
7. висши офицери от въоръжените сили;
8. членове на административни, управителни или надзорни органи на държавни предприятия и търговски дружества с едноличен собственик - държавата;
9. кметове и заместник-кметове на общини, кметове и заместник-кметове на райони и председатели на общински съвети;
10. членове на управителните органи на политически партии;
11. ръководители и заместник-ръководители на международни организации, членове на управителни или надзорни органи в международни организации или лица, изпълняващи еквивалентна функция в такива организации.

(3) Категориите, определени в ал. 1, т. 1 - 7, включват съответно и доколкото е приложимо длъжности в институциите и органите на Европейския съюз и в международни организации.

(4) Категориите, определени в ал. 1, т. 1 - 8, не включват длъжностни лица на средно или по-ниско ниво.

(5) **За "свързани лица" с видни политически личности се смятат:**

1. съпрузите или лицата, които живеят във фактическо съжителство на съпругески начала;
2. низходящите от първа степен и техните съпрузи или лицата, с които низходящите от първа степен живеят във фактическо съжителство на съпругески начала;
3. възходящите от първа степен и техните съпрузи или лицата, с които възходящите от първа степен живеят във фактическо съжителство на съпругески начала;
4. роднините по сребрена линия от втора степен и техните съпрузи или лицата, с които роднините по сребрена линия от втора степен живеят във фактическо съжителство на съпругески начала;
5. всяко физическо лице, за което се знае, че е действителен собственик съвместно с лице по ал. 1 на юридическо лице или друго правно образувание или се намира в други близки търговски, професионални или други делови взаимоотношения с лице по ал. 1;
6. всяко физическо лице, което е едноличен собственик или действителен собственик на юридическо лице или друго правно образувание, за което се знае, че е било създадено в полза на лице по ал. 1.

19. „Имущество“ са активи от всякакъв вид, движими или недвижими, материални или нематериални, както и всякакви други оценени права върху движими или недвижими, материални или нематериални обекти, както и документи или инструменти, включително електронни или цифрови, удостоверяващи право на собственост върху или участие в такива активи.

20. „Престъпление, от което е придобито имуществото“ по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗМИП и чл. 5, ал. 1 от настоящите Правила, е всяко престъпление по българското законодателство.

§ 2. Определения съгласно Насоки относно рисковите фактори, свързани с ИП/ФТ (EBA/GL/2021/02):

1. **„Риск“** означава въздействието и вероятността от осъществяването на изпиране на пари/финансиране на тероризъм. Рискът се отнася до присъщия риск, т.е. нивото на риска, който съществува преди редуцирането му.

2. **„Рискови фактори“** означава променливи величини, които поотделно или в съчетание, могат да увеличат или намалят риска от ИП/ФТ, създаден от индивидуални делови взаимоотношения или случайна сделка.

3. **„Рисково-базиран подход“** означава подход, при който дружествата идентифицират, оценяват и разбират рисковете, свързани с изпиране на пари и/или финансиране на тероризъм, на които са изложени и предприемат мерки, свързани с борбата с изпиране на пари и/или финансиране на тероризъм, които са пропорционални на тези рискове.

§ 3. За всички други понятия, недефинирани в настоящите Правила се прилагат определенията, дадени им от ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 4. Тези Вътрешни правила и приложенията към тях са приети на заседание на Съвета на директорите с Решение от 28.06.2024 г.

§ 5. Изпълнителният/те директори и Прокуриса на „Селект Асет Мениджмънт“ ЕАД имат право да издават заповеди за прилагането на настоящите Правила.

§ 6. Настоящите правила влизат в сила от приемането им от СД, всички служители на Дружеството се запознават с тях, но съгласно ЗМИП не подлежат на утвърждаване от директора на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“.

§ 7. Настоящите Вътрешни правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма са задължителни за прилагане от управляващото дружество, неговите служители и управителни органи и отменят всички предходни версии на правила, свързани с противодействието на изпирането на пари и/или финансирането на тероризма при управляващото дружество.

Приложения към настоящите Правила и неразделна част от тях са:

1. Приложение № 1 – Въпросник за събиране на информация и за оценка на клиент ФЛ;
2. Приложение № 1а – Въпросник за събиране на информация и за оценка на клиент ЮЛ
3. Приложение № 2 – Списък на високорисковите трети държави (актуализиран);
4. Приложение № 3 – Консолидиран списък по чл. 5, ал. 2 от ЗМФТ (актуализиран);
5. Приложение № 4 – Формуляр на Декларация за произход на средствата;
6. Приложение № 5 – Формуляр на Декларация за източника на имуществено състояние;
7. Приложение № 5.1 Добри практики имуществено състояние при ВПЛ;
8. Приложение № 6 – Формуляр на Декларация за видна политическа личност;
9. Приложение № 7 – Формуляр на Декларация за действителен собственик;
10. Приложение № 7.1 – Протокол проверка клиент списъци ЗМФТ;
11. Приложение № 8 – Формуляр на Декларация от служител за запознаване с ВПКПИПФТ;
12. Приложение № 9 – Формуляр на Уведомление за съмнителна операция, сделка, клиент;
13. Приложение № 10 – Формуляр на Дневник за съмнителни операции, сделки и клиенти;
14. Приложение № 11 – Формуляр на Одобрение за прилагане на мерки за опростена комплексна проверка;
15. Приложение № 12 – Формуляр на Одобрение за встъпване или продължаване на делови взаимоотношения или извършване на операция или сделка с видна политическа личност;
16. Приложение № 13 – Рискава матрица за оценка на рисковия профил на клиент;
17. Приложение № 14 – Данни за контакт с представляващите Дружеството и с Ръководителя на Специализираната служба по ЗМИП;
18. Приложение № 15 – Одобрение за взаимоотношение с лице от рискова държава;
19. Приложение № 16 – Чек лист за клиент физическо лице;
20. Приложение № 17 – Чек лист за клиент юридическо лице;
21. Приложение № 18 – образец на Годишен доклад относно състояние, дейност и ресурси на дружеството по противодействие на изпирането на пари и финансирането на тероризма, както и за установената степен на риск за изминалата година;
22. Приложение № 19 – Процедура за дистанционно установяване на отношения с клиент;
23. Приложение № 20 – Собствена оценка на риска.